ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស

គោលការណ៍ណែនាំ

ស្ដីពី

បែបបទ និងនីតិវិធី

នៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប

ដឹកនាំរៀបចំខ្លឹមសារ ដោយៈ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

កែសម្រួលដោយ ៖ ក្រុមបច្ចេកទេស នៃ គ.ជ.ប.ជ និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធ

www.ncct.gov.kh

គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំង
អំពើជួញដូរមនុស្ស

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខៈ ១៣៣/១២ ២.ក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ [illegible] ឆ្នាំ២០១៥

ប្រកាស
ស្តីពី ការដាក់ឲ្យអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំ
ស្តីពីបែបបទនិងនីតិវិធី នៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប

ប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៦/០០៤ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃពិធីសារ ស្តីពីការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និងដាក់ទណ្ឌកម្មការជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ដែលបំពេញបន្ថែមលើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ដែលមានអង្គការចាត់តាំង
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២០៨/០០៥ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខនស/រកត/០៦១៤/៨០៨ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស
- បានឃើញសេចក្តីសម្រេចលេខ ០០២/១៤ ស.សរ. ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការបង្កើតក្រុមការងារជំនាញអន្តរក្រសួង ស្ថាប័ន សម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស
- យោងតាមការចាំបាច់

សម្រេច

ប្រការ១._

ត្រូវបានដាក់ឲ្យអនុវត្ត «គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពី បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប» ក្នុងគោលបំណងផ្តល់ជំនួយដែលជាតម្រូវការចាំបាច់ បន្ទាន់ សមស្រប ដល់ជនរងគ្រោះ មុននឹងឈានដល់ការអង្កេតស្រាវជ្រាវ តាមនីតិវិធីច្បាប់ ឬការផ្តល់សេវាផ្សេងទៀត។

ប្រការ២._

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ប្រការ៣._

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស (គ.ជ.ប.ជ) ក្រុមការងារអន្តរក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកការពារជនរងគ្រោះ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្រសួងកិច្ចការនារី លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សរាជធានី ខេត្ត (គ.រ.ប.ជ / គ.ខ.ប.ជ) ក្រសួង ស្ថាប័ន មន្ទីរ អង្គភាពពាក់ព័ន្ធនឹងគោលការណ៍ណែនាំនេះ មានភារកិច្ចអនុវត្តតាមប្រកាសនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ
និងជាប្រធាន គ.ជ.ប.ជ

សម្ដេចក្រឡាហោម ស ខេង

ចម្លងជូន

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់សមាជិក គ.ជ.ប.ជ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.ប.ជ
- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ
- គ្រប់គណៈកម្មាធិការរាជធានីខេត្ត
- ដូចប្រការ៣
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

អារម្ភកថា

ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ ស្តីពី «**ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប**» បានឆ្លងកាត់ការពិភាក្សា និងពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ តាមរយៈកិច្ចប្រជុំថ្នាក់គោលនយោបាយ ថ្នាក់បច្ចេកទេស សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងការអនុវត្តសាកល្បង ជាបន្តបន្ទាប់ ។

គោលបំណងសំខាន់នៃការបង្កើតឡើងនូវគោលការណ៍ណែនាំនេះ គឺ ដើម្បីធានានូវការគោរពសិទ្ធិជនរងគ្រោះ ឲ្យអាចទទួលបានសេវា ចាំបាច់ស្រប ដែលជាតម្រូវការជាក់ស្តែងបន្ទាន់ ផ្អែកលើវ័យ យេនឌ័រ មុននឹងឈានទៅទទួលបានការដោះស្រាយតាមផ្លូវច្បាប់ ការផ្តល់សេវា ស្តារនីតិសម្បទា និងសេវាសង្គមដទៃទៀត ។

តាំងពីឆ្នាំ២០១៣មក លេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មាធិការជាតិ ដឹកនាំការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស ការរត់ពន្ធ ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្មលើមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទលើស្ត្រី និងកុមារ (ប.ជ.រ.ព.ភ) ដែលបច្ចុប្បន្នជា **គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស** (**គ.ជ.ប.ជ**) បានដាក់ចេញនូវសេចក្តីសម្រេចបង្កើតគណៈកម្មការ «រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ» ដឹកនាំដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដោយមាន ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ អង្គការដៃគូជាតិ និង អន្តរជាតិ ព្រមទាំង ទីភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិ ចូលរួមជាសមាជិក និង ត្រូវបានដាក់ជូនក្រុមបច្ចេកទេសនៃគណៈកម្មាធិការជាតិ ដែលដឹកនាំសម្របសម្រួលដោយ **លោកជំទាវ ជូ ប៊ុនអេង អនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍**គ.ជ.ប.ជ ពិនិត្យ កែលម្អ រហូតធ្វើឲ្យសម្រេច នូវគោលការណ៍ណែនាំនេះឡើង ក្នុងឆ្នាំ២០១៥ នេះ ។

នេះជាសមិទ្ធផលដ៏សំខាន់មួយ ដែលសម្រេចបានក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃផែនការសកម្មភាពជាតិជំហានទី២ (២០១៤-២០១៨) របស់គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ហើយត្រូវបានដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ដោយឯកភាពគ្នា រវាងអង្គភាព ស្ថាប័នដែលមានភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងការជួយជនរងគ្រោះ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក៏ដូចជានៅតាមបណ្តាស្ថានបេសកកម្មការទូតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្នុងបណ្តាប្រទេសគោលដៅ ។

ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និង ក្នុងនាមគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស (គ.ជ.ប.ជ) ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ និងមន្ត្រីជំនាញរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា នាយកដ្ឋានប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្សនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្រសួងការពារជាតិ ក្រសួងយុត្តិធម៌ មជ្ឈមណ្ឌលសំចតប៉ោយប៉ែត បណ្តាអង្គការដៃគូ ជាតិ និងអន្តរជាតិ ព្រមទាំងទីភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ដែលបានរួមសហការគ្នាធ្វើការស្រាវជ្រាវ តាក់តែង រៀបចំជាគោលការណ៍ជាតិដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ ជាពិសេសការសម្របសម្រួលកែលម្អរបស់ក្រុមបច្ចេកទេស រហូតធ្វើឲ្យសម្រេចជាស្ថាពរនូវ

គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពី **«បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប»** នេះឡើង ។

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់គ្រប់ការចូលរួមឧបត្ថម្ភគាំទ្រ ជាថវិកា បច្ចេកទេស និងកម្លាំងកាយចិត្ត ដល់ដំណើរការ រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនេះតាំងពីដើមរហូតដល់ចប់ ដែលរួមចំណែកគាំទ្រដល់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ នៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ពីគម្រោងប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សនៃអង្គការវីនរ៉ក់អន្តរជាតិ (WI:CTIPII) ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភ របស់ទីភ្នាក់ងារ សហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ (USAID) អង្គការសហប្រជាជាតិដែលធ្វើសកម្មភាពដើម្បីសហប្រតិបត្តិការប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស(UN-ACT) និងអង្គការទស្សនៈពិភពលោកកម្ពុជា (WVC) ។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ ខ្ញុំសូមអរគុណ ដល់អង្គការ IOM, UNODC, IJM, សម្ព័ន្ធអង្គការ Chab Dai, AFESIP, CCPCR, CWCC, Hagar, Transitions Global, HCC និង WHI និង អ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដែលបានចូលរួមស្រាវជ្រាវ ពិភាក្សា ពិគ្រោះយោបល់ និងសាកល្បងអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំនេះ។

បន្ទាប់ពីបានប្រកាសដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការរួចហើយ ខ្ញុំសូមអំពាវនាវឱ្យគ្រប់ស្ថាប័ននៃរាជរដ្ឋាភិបាល នៅក្នុងប្រទេស និងប្រចាំនៅក្រៅប្រទេស អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិទាំងអស់ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសលើការជួយសង្គ្រោះ ការពារ និងគាំទ្រជនរងគ្រោះ យកចិត្តទុកដាក់រួមសហការគ្នាអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំនេះ ប្រកបដោយសុឆន្ទៈ សុក្រឹត ឥតលម្អៀង សំដៅធានាឲ្យបាននូវការគោរពសិទ្ធិ ការលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ជូនប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប។

ខ្ញុំសូមបួងសួងដល់គុណបុណ្យព្រះរតនត្រ័យ បារមី វត្ថុសក្តិសិទ្ធក្នុងលោក ជួយថែរក្សា ការពារសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី នាងកញ្ញា និងប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបឱ្យទទួលបាននូវជោគជ័យ សិរីមង្គល វិបុលសុខគ្រប់ប្រការកុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២៨ ខែ [illegible] ឆ្នាំ ២០១៥

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ

ប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស

សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង

មាតិកា

សេចក្តីផ្តើម ១

១. លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំខាន់ៗសម្រាប់កំណត់ករណីជួញដូរមនុស្ស និងករណីធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

១.ក. ការកំណត់ភេទធាតុផ្សំនៃបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

១.ក.១. និយមន័យនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ៧

១.ក.២. ការកំណត់រកធាតុផ្សំនៃបទល្មើសតាមប្រភពច្បាប់អន្តរជាតិ............ ៨

១.ក.៣. ការកំណត់រកធាតុផ្សំផ្សេងទៀត តាមច្បាប់ជាតិ ៩

១.ខ. លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់កំណត់សម្គាល់ជនរងគ្រោះ

១.ខ.១. និយមន័យជនរងគ្រោះ ១០

១.ខ.២. លក្ខណៈសម្គាល់បុគ្គលដែលជាជនរងគ្រោះ ១០

១.ខ.៣. ការកំណត់អំពីអាយុរបស់ជនរងគ្រោះ ១២

២. បែបបទ និង នីតិវិធី នៃការសម្ភាសន៍ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ

២.ក. អ្នកមានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ១៣

២.ខ. តំណាក់កាលសំខាន់ៗនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម ១៣

២.គ. វិធានការតំបូង 0៤ ចំណុច ១៥

២.ឃ. នីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម - គំនូសបំព្រួញ ១៧

២.ង. វិធីសាស្ត្រ និងទម្រង់បែបបទសម្រាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ១៨

២.ង.១. វិធីសាស្ត្រ និងទម្រង់បែបបទសម្ភាសន៍រហ័ស តែសុក្រឹត ១៨

២.ង.២. វិធីសាស្ត្រ និងទម្រង់បែបបទាម្ភាសន៍លម្អិត............ ២១

៣. បែបបទ និង នីតិវិធីនៃការបញ្ជូន

៣.ក. គំនូសបំព្រួញនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូន ២៣

៣.ខ. នីតិវិធីនៃការបញ្ជូន ២៤

៣.គ. ការណែនាំ 0៤ ចំណុច ២៥

៣.ឃ. វិធានការសំខាន់ៗក្រោយពីបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ............ ២៧

ឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១៖ វិធីសាស្ត្រ និងក្រមសីលធម៌សម្រាប់ការសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ............ ៣០

ឧបសម្ព័ន្ធ ២៖ ទម្រង់រហ័សសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ............ ៣៧

ឧបសម្ព័ន្ធ ៣៖ ទម្រង់លម្អិតសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ............ ៤០

ឧបសម្ព័ន្ធ ៤៖ ទម្រង់ស្នើសុំការយល់ព្រមដើម្បីសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ៥៦

ឧបសម្ព័ន្ធ ៥៖ ទម្រង់បញ្ជូន............ ៥៧

សេចក្តីផ្តើម

ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស តែងតែទទួលរងនូវការឈឺចាប់ដោយអំពើកេងប្រវ័ញ្ច អំពើរំលោភបំពាន លើផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ផ្លូវភេទ និងសេដ្ឋកិច្ច ឬអំពើកេងប្រវ័ញ្ចលើផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ដោយជនល្មើស ធ្វើឲ្យខូចខាតដល់សិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន ឬសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច ដែលជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ។ ជនទាំងនោះត្រូវការជំនួយសង្គ្រោះ និងការលើកទឹកចិត្ត ព្រមទាំងសំណងផ្លូវច្បាប់ពីជនល្មើស ដើម្បីប៉ះប៉ូវការខូចខាតទាំងឡាយដែលបង្កដោយជនល្មើស ក្នុងអំឡុងពេលរងគ្រោះ ។

គោលបំណង នៃគោលការណ៍ណែនាំស្តីពី ***«បែបបទ និងនីតិវិធី នៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប»*** គឺ សម្រួលឲ្យការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ តាមរយៈការសង្កេត សាកសួរ ប្រមូលព័ត៌មាន ស្វែងរកភាពរងគ្រោះរបស់បុគ្គលណាម្នាក់ដែលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ឱ្យអាចសន្និដ្ឋានឈានទៅធ្វើការសន្មតជាបណ្តោះអាសន្នថា ***«ជាជនរងគ្រោះ»*** ដើម្បីផ្តល់កិច្ចការពារ ការគាំពារ និងសេវាសមស្របជូនជនរងគ្រោះបានទាន់ពេលវេលា ប្រកបដោយមនុស្សធម៌ មិនរើសអើង ដោយមិនទាន់គិតអំពីការអង្កេតស្រាវជ្រាវផ្សេងទៀត តាមនីតិវិធីតុលាការដែលចាំបាច់ ។

➢ ហេតុអ្វីបានជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះមានសារៈសំខាន់?

ប្រសិនបើមិនមានការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះទេ អ្នកផ្តល់សេវានឹងមិនដឹងថា ជននោះរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ឬមិនមែនឡើយ ហើយក៏មិនអាចប៉ាន់ប្រមាណបានអំពីទំហំនៃភាពរងគ្រោះ ដើម្បីធ្វើគោលនយោបាយ ផែនការ កម្មវិធី ឬសកម្មភាពឆ្លើយតបជាក់លាក់សម្រាប់ការងារបង្ការ ទប់ស្កាត់ការជួញដូរមនុស្ស ឬការផ្តល់កិច្ចការពារ និងគាំពារជនរងគ្រោះ ឬការស្វែងរកជនល្មើសមកផ្តន្ទាទោសបានឡើយ ។ ហេតុនេះហើយ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះមានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការរួមចំណែកលុបបំបាត់ អំពើជួញដូរមនុស្ស ។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ នឹងអាចនាំទៅដល់ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាព និងសេចក្តីត្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះដើម្បីឆ្លើយតបឲ្យបានសមស្រប ដូចជា តម្រូវការផ្នែកសន្តិសុខ សុវត្ថិភាព ការព្យាបាលសុខភាពផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត/អារម្មណ៍ ជម្រកសុវត្ថិភាពបណ្តោះអាសន្ន ការស្តារនីតិសម្បទា ការធ្វើសមាហរណកម្ម និងការផ្តល់ជំនួយផ្នែកច្បាប់សម្រាប់ជនរងគ្រោះ ជាដើម ។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ក៏អាចផ្តល់នូវព័ត៌មានជាច្រើនទៀត ពាក់ព័ន្ធនឹងជនរងគ្រោះដទៃទៀតដែលត្រូវសង្គ្រោះ និងអាចមានព័ត៌មានដែលនាំទៅរកការកំណត់មុខសញ្ញានៃជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសជួញដូរមនុស្ស និងបណ្តាញជនល្មើសដែលពាក់ព័ន្ធដែលត្រូវស្វែងរក ដើម្បីយកមកផ្តន្ទាទោសថែមទៀត ។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ក៏អាចមានព័ត៌មាន ដែលនាំទៅដល់ការកំណត់នូវបទល្មើសពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលជនល្មើស និងបណ្តាញបានប្រព្រឹត្តព្រមជាមួយនឹងការជួញដូរមនុស្ស មានដូចជា ការលាងលុយកខ្វក់ អំពើពុករលួយ ការធ្វើចរាចរណ៍គ្រឿងញៀន ឬឧក្រិដ្ឋកម្មដទៃទៀតជាដើម ដើម្បីសមត្ថកិច្ចបន្តការស៊ើបអង្កេត ។

បើសិនជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណនេះមិនអាចធ្វើបាន ឬធ្វើមិនបានត្រឹមត្រូវ នោះនឹងអាចធ្វើឲ្យជនរងគ្រោះកាន់តែឈឺចាប់ដោយមិនបានទទួលការគាំពារ និងសុវត្ថិភាពផ្លូវចិត្ត ផ្លូវកាយ ហើយក៏ធ្វើឲ្យបាត់បង់ឱកាសក្នុងការបង្ក្រាបជនល្មើស និងធ្វើឲ្យជនល្មើសមានឱកាសបន្ត ប្រព្រឹត្តបទល្មើស និងបង្កភាពរងគ្រោះជាថ្មីទៀត ។ ជនរងគ្រោះ និងប្រទេសជាតិ នឹងបន្តខាតបង់ កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរថែមទៀត ជាមិនខាន ។

➢ ហេតុអ្វីបានជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទតែងតែរារែកក្នុងការឲ្យកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួន?

ជាទូទៅ ជនដែលរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ឬអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ច្រើនតែពឹងផ្អែកលើជនជួញដូរមនុស្ស មេខ្យល់ ឬថៅកែ ដែលតែងតែផ្តល់ ឬសន្យាថានឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់ខ្លួន ធ្វើឲ្យជនរងគ្រោះជាច្រើនមិនដឹងថាខ្លួនកំពុងតែរងគ្រោះ ឬស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សថែមទៀតផង ព្រោះតែល្បិចកលដ៏ប៉ិនប្រសប់របស់ជនល្មើស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលជាបណ្តាញជនល្មើស ។

ករណីខ្លះ ជនរងគ្រោះ កំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរងការគំរាមកំហែង ដែលមិនទាន់អាចដកខ្លួនបាន ។ ករណីខ្លះទៀត ជនល្មើស អាចជាអ្នកដែលមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយជនរងគ្រោះ ជាសាច់ញាតិ ជាមិត្តភក្តិ ជាដៃគូស្នេហា ជាអ្នកមានគុណបំណាច់ ឬជាអ្នកមានអំណាចលើខ្លួន ។

ជនរងគ្រោះ តែងមានអារម្មណ៍អៀនខ្មាស់ចំពោះរឿងរ៉ាវ ដែលខ្លួនគិតថាជារឿងអាស្រូវ នៅពេលដែលពួកគាត់ត្រូវបានគេជួញដូរ ឬរំលោភបំពាន ព្រមទាំងបារម្ភចំពោះការរើសអើងពីសង្គម ។

ជនរងគ្រោះខ្លះ ក៏ធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្លួនកំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរងគ្រោះ ដែលធ្វើឲ្យខ្លួនបារម្ភចំពោះអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ។

ជនរងគ្រោះ តែងតែបារម្ភអំពីសុវត្ថិភាព និងការខាតបង់បន្ថែមទៀតនៅពេលដែលខ្លួនជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយ បណ្តឹងដែលនឹងត្រូវការចំណាយប្រាក់កាស និងពេលវេលាសម្រាប់ដំណើរការរឿងក្តី ដោយមិនសង្ឃឹមថាអាចឈ្នះក្តី ឬក៏អាចធ្វើឲ្យមានបញ្ហាកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ សម្រាប់ខ្លួន និងគ្រួសារ ដោយសារតែការបំភ័យពីជនល្មើស ឬ ជនល្មើសមានល្បិចកល និងមានភាពឆ្លាតវៃជាងខ្លួនក្នុងការដោះខ្លួនពីបទល្មើស ។

ហេតុនេះហើយ បានជាជនរងគ្រោះភាគច្រើន ស្នើសុំត្រឹមតែជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់ ឬការស្តារនីតិសម្បទា ឬជម្រើសក្នុងការរស់នៅដែលមានសុវត្ថិភាព ជាជាងការប្តឹងទាមទារឲ្យផ្តន្ទាទោសជនល្មើស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

បញ្ហានេះ ទាមទារឲ្យសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ យល់ពីស្ថានភាព និងអារម្មណ៍របស់ជនរងគ្រោះ ហើយព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពនិងលទ្ធភាព ដើម្បីជួយដល់ជនរងគ្រោះឲ្យទទួលបាននូវសេវាចាំបាច់ សមស្រប ព្រមទាំងការកំណត់ដោយត្រឹមត្រូវអំពីភាពរងគ្រោះ បទ ល្មើស និងមុខសញ្ញាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដោយចែកឲ្យដាច់ពីគ្នា អំពីភាពរងគ្រោះ និងបទល្មើស។

➢ ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការប្រឆាំងបទល្មើសជួញដូរមនុស្ស

រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចែងក្នុងមាត្រា ៤៥ ៤៦ និង៤៨ថា៖

- ការធ្វើអាជីវកម្មលើការងាររបស់ស្ត្រីត្រូវហាមឃាត់។
- អំពើលក់ដូរមនុស្ស អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្នែកពេស្យាកម្ម និងអំពើអាសអាភាសដែលប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់នារីត្រូវហាមឃាត់។
- រដ្ឋធានារក្សាការពារសិទ្ធិរបស់កុមារ ដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ជាពិសេសសិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ សិទ្ធិទទួលបានការអប់រំរៀនសូត្រ សិទ្ធិទទួលបានការគាំពារក្នុងស្ថានការណ៍មានសង្គ្រាម និងការការពារប្រឆាំងនឹងអាជីវ កម្មសេដ្ឋកិច្ច ឬកាមគុណលើកុមារ។

ផ្តើមចេញពីបញ្ញត្តិច្បាប់ខាងលើ៖

- ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដែលត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០២០៨/០០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨ បានកំណត់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌរាល់អំពើទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្ស និងការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ព្រមទាំងកំណត់សិទ្ធិអាទិភាពលើសំណងខូចខាត និងសំណងបដិទានដល់ជនរងគ្រោះ។
- កំណាត់ពន្យល់មាត្រានីមួយៗនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការដោយក្រសួងយុត្តិធម៌នៅថ្ងៃទី០៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០១៣ បានគូសបញ្ជាក់យ៉ាងលម្អិតអំពីធាតុផ្សំ និងកាលៈទេសៈនៃបទ ល្មើសនីមួយៗពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងការការពារអត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ។
- គោលនយោបាយ និងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពី កិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ត្រូវបាន ដាក់ ឱ្យអនុវត្តតាមរយៈប្រកាសលេខ ៨៥២ ស.អ.យ. ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ និង ប្រកាសលេខ ៨៥៧ ស.អ.យ. ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដោយមាននិយមន័យនៃពាក្យ "ជនរងគ្រោះ" ត្រូវបានកំណត់ឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការហើយដំណើរការគ្រប់គ្រងករណីជនរងគ្រោះ ត្រូវបានគូស

បញ្ជាក់យ៉ាងលម្អិតស្របតាមសិទ្ធិសំខាន់ៗទាំង១១ ដោយរាប់ចាប់ពីដំណាក់កាលកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ការបញ្ជូន រហូតដល់ដំណាក់កាលបិទករណី។

- **«សារាចរណែនាំ លេខ ០០៩ ស.អ.យ.ស្ដីពី ការងារសមាហរណកម្ម និងតាមដានក្រុមជនរងគ្រោះដែលបានស្នាក់នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល»** ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានគូសបញ្ជាក់លម្អិតនូវបែបបទតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ថ្នាក់កណ្ដាល ថ្នាក់ រាជធានី-ខេត្តនិងថ្នាក់ស្រុក-ខណ្ឌ ហើយបុគ្គលិករបស់អង្គការមិនមែន រដ្ឋាភិបាលនានា ក្នុងការធ្វើការងារជាមួយជនរងគ្រោះមុនពេល និងក្រោយពេលធ្វើ សមាហរណកម្ម ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាននិងទិន្នន័យ និងទម្រង់ទាំង០៩ប្រភេទ ដែលគ្រប់ អង្គភាពក្រោមឱវាទរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងអង្គការ មិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធត្រូវអនុវត្តតាម។
- **«សេចក្ដីសម្រេចលេខ១០៧ ស្ដីពីគោលការណ៍ការពារសិទ្ធិកុមាររងគ្រោះដោយសារការជួញដូរនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា»** ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ របស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ បានបញ្ជាក់បន្ថែមអំពីនិយមន័យកុមាររងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ សិទ្ធិផ្សេងៗរបស់កុមាររងគ្រោះ វិធីសាស្ត្រសន្និដ្ឋានអំពីអាយុរបស់កុមារ វិធានការកំណត់អត្តសញ្ញាណកុមាររងគ្រោះ វិធីសាស្ត្រសម្ភាសន៍ព័ត៌មានសម្ងាត់ជាមួយនឹងកុមារ និងវិធានការបញ្ជូនកុមារដើម្បីទទួលបានសេវាជាដើម។
- **«គោលការណ៍ណែនាំស្ដីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ»** ដែលដាក់ចេញ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ និង **«សេចក្ដីណែនាំ ស្ដីពីការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និង/ឬការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ នៅតាមបណ្ដាទីតាំងដែលបានកំណត់»** ដែលចេញដោយអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ នៅថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១០ បានកំណត់ពីវិធានការជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរមនុស្ស ការសម្ភាសជនរងគ្រោះដោយប្រើប្រាស់ជំនាញត្រឹមត្រូវ ការបញ្ជូនជនរងគ្រោះទៅលំនៅឋាន ឬមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដែលនឹងត្រូវធ្វើការងារបន្តជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។
- **«សេចក្ដីណែនាំអំពីការអនុវត្តគោលការណ៍នានាក្នុងច្បាប់ជាតិ និងអន្តរជាតិដែលកំពុងនៅជាធរមានទាក់ទងនឹងការការពារជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ»** ដែលចេញដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ ក៏បានឱ្យនិយមន័យជាទូទៅលើពាក្យថាជនរងគ្រោះ និងបានកំណត់បញ្ជាក់ អំពីគោលការណ៍ទូទៅ និងជាក់លាក់សម្រាប់ការពារជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ រាប់ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលជនរងគ្រោះចូលរួមក្នុងកិច្ចសម្ភាស រហូតដល់

បញ្ចប់ដំណើរការនីតិវិធីរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមស៊ើបសួរ និង ចៅក្រមជម្រះ។

- **«កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអនុវត្ត និងកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ និង បណ្តាទីភ្នាក់ងារគាំទ្រជនរងគ្រោះ ក្នុងដំណើរការរឿងក្តីជួញដូរមនុស្ស»** ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខា ដោយក្រសួងចំនួន ០៥ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន ២៤ នៅថ្ងៃទី០៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ បានកំណត់ព្រមព្រៀងគ្នាជាលើកដំបូង និងមានលក្ខណៈទូលំទូលាយរវាងភាគី ហត្ថលេខីទាំងអស់ ទៅលើការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយសារការ ជួញដូរ មនុស្ស វិធានការបន្ទាន់របស់ទីភ្នាក់ងារដែលជួបជនរងគ្រោះដំបូងគេ ការបញ្ជូន ជនរង គ្រោះដើម្បីទទួលបានកិច្ចការពារ និងការកំណត់អំពីភ័ស្តុតាង និងសក្ខីកម្មរបស់ សាក្សី។
- **«វិធីបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការសម្រាប់អង្គភាពឯកទេសប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស»** ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ ឱ្យប្រើប្រាស់ជាឯកសារបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីអនុវត្តន៍ច្បាប់ ដោយអគ្គស្នងការដ្ឋាន នគរបាលជាតិ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០ បានកំណត់ពីបច្ចេកទេសកំណត់អត្ត សញ្ញាណជនរងគ្រោះ ដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្ស ដោយមន្ត្រីអនុវត្តន៍ច្បាប់ដោយប្រើ ប្រាស់វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ សម្ភាសន៍ និងសម្រេចចិត្ត ព្រមទាំងនីតិវិធីពិសេសសម្រាប់ កំណត់អត្តសញ្ញាណកុមាររងគ្រោះដោយការជួញដូរ។
- **«នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាន ស្តីពីការផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកសមាហរណកម្មដល់ជនរងគ្រោះជាបុរសដោយអំពើជួញ ដូរមនុស្ស»** ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយឱ្យប្រើប្រាស់ដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា នៅថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ បានកំណត់ជាគោលការណ៍រួមនៃ នីតិវិធីកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងការគាំទ្រផ្នែកសមាហរណកម្មដល់ ជនរងគ្រោះជាបុរសដែលត្រូវបានគេជួញដូរនៅក្រៅប្រទេស។ នីតិវិធីទាំងនោះមានជាអាទិ៍ ការស្រាវជ្រាវរកគ្រួសារ និងការប៉ាន់ប្រមាណស្ថានភាពគ្រួសារនៅកម្ពុជា ការធ្វើមាតុភូមិ និវត្តន៍ និងការទទួល ការផ្តល់ជំនួយបន្ទាន់នៅពេលមកដល់ការប៉ាន់ប្រមាណតម្រូវការប ណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ការប៉ាន់ប្រមាណអំពីស្ថានភាព ការធ្វើផែនការសមាហរណកម្មនិង ការបញ្ជូនទៅរកសេវា និងការតាមដានដំណើរ ការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះជាបុរស។
- ទាក់ទងករណីជួញដូរមនុស្សឆ្លងដែន ប្រទេសកម្ពុជាក៏បានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញា អន្តរជាតិ និងបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងអនុតំបន់ និងទ្វេភាគីមួយចំនួនដូចជា៖ **«អនុសញ្ញារបស់ អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង»** និង **«ពិធីសារស្តីពី ការទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងដាក់ទណ្ឌកម្មការជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រីនិងកុមារ»** ដែលបំពេញបន្ថែម លើ **«អនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់ តាំង»** ឆ្នាំ២០០០ (តាមរយៈព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១០៥/០៣៨ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៦/០០៤ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦)

«អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សនៅមហាអនុតំបន់មេគង្គ» (ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៤) អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នារវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃរាជាណាចក្រថៃ «ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីលុបបំបាត់ការជួញដូរកុមារនិងស្ត្រី និងជួយដល់ជនរងគ្រោះដោយ សារការជួញដូរ» (ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ និងបានធ្វើ វិសោធនកម្ម ហើយចុះហត្ថលេខាជាថ្មីក្នុងឆ្នាំ២០១៤ ដោយក្រសួងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈកម្ពុជា និងក្រសួង អភិវឌ្ឍន៍សង្គមកិច្ច និងសន្តិសុខមនុស្ស ថៃ) កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃសធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម «ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ» (ដែលចុះហត្ថលេខា នៅថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ និងធ្វើវិសោធនកម្មនៅថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២) គោលការណ៍ព្រមព្រៀង «ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការបង្ការ និងបង្ក្រាបបទល្មើសជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារឆ្លងកាត់ព្រំដែនកម្ពុជា-វៀតណាម» (ដែលចុះហត្ថលេខាដោយនាយកដ្ឋានប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងការពារអនីតិជន នៃក្រសួងមហាផ្ទៃកម្ពុជា និងនាយកដ្ឋាននគរបាលស៊ើបអង្កេតបទល្មើសសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម នៃក្រសួងនគរបាលវៀតណាម នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧) កិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម «ស្តីពី នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋានក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញ ដូរ» (ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងក្រសួងសន្តិសុខសាធារណៈនៃសាធារណៈរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម នៅថ្ងៃទី០៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩)។

ដើម្បីធានាបានការអនុវត្តច្បាប់និងគោលនយោបាយដែលមានស្រាប់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងការបញ្ជូនទៅរកសេវាគាំទ្រនៅដំណាក់កាលមុននីតិវិធីតុលាការមានដំណើរការល្អនិងដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះទទួលបានការគាំទ្រសមស្របដោយផ្អែកលើតម្រូវការ សិទ្ធិនិងយេនឌ័រ ដែលជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់ជនរងគ្រោះ គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស (គ.ជ.ប.ជ) កំណត់ដាក់ចេញនូវគោលការណ៍ណែនាំដូចតទៅ៖

១. លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំខាន់ៗសម្រាប់កំណត់ករណីជួញដូរមនុស្ស និងករណីធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

១.ក. ការកំណត់ភេទធាតុផ្សំនៃបទល្មើសអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

១.ក.១. និយមន័យនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស

មាត្រា១ នៃច្បាប់ស្តីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ បានចែងច្បាស់ អំពីគោលបំណងអនុវត្តឲ្យបានសមស្រប តាមពិធីសារអង្គការសហប្រជាជាតិ (ពិធីសារប៉ាឡឺម៉ូ) ស្តីពីការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និងការផ្តន្ទាទោសការជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ (ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័ន ថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦) បន្ថែមលើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ឆ្នាំ២០០០ (ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័ន នៅថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥) **ឬឧបករណ៍ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ**ផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្សដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានឲ្យសច្ចាប័ន ឬចុះហត្ថលេខា ។

ពិធីសារប៉ាឡឺម៉ូ បានឱ្យនិយមន័យ «បទល្មើសជួញដូរមនុស្ស» នៅក្នុងមាត្រា៣ ថា៖

(ក) "ការជួញដូរមនុស្ស"មានន័យថា«ការជ្រើសរើស ការដឹកជញ្ជូន ការផ្ទេរ ការផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន ឬការទទួលយកមនុស្ស ដោយមធ្យោបាយគំរាមកំហែង ឬការប្រើកម្លាំង ឬ ការបង្ខិតបង្ខំតាមរូបភាពផ្សេងៗ ដូចជា ការចាប់ពង្រត់ ការក្លែងបន្លំ ការ បោក បញ្ឆោត ការរំលោភលើអំណាច ឬតួនាទីទៅលើជនដែលងាយទទួលរងគ្រោះ ឬការផ្តល់ ឬការទទួលជាលុយកាក់ ឬផលកម្រៃ ផ្សេងៗដើម្បីឲ្យមានការយល់ព្រមពីអ្នកគ្រប់គ្រងលើជនម្នាក់ទៀត ក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើការកេងប្រវ័ញ្ចៗ ការកេងប្រវ័ញ្ចត្រូវ រាប់បញ្ចូលជាអប្បបរមា ការធ្វើអាជីវកម្មពេស្យាចារលើអ្នកដទៃ ឬការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ តាមរូបភាពផ្សេងទៀត ការងារដោយបង្ខំ ឬសេវាកម្មទាសភាព ឬការអនុវត្តដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា ទៅនឹងទាសភាព ភាពជាអ្នកបម្រើដាច់ថ្លៃ ឬការដកហូតសរីរាង្គ ជាដើម ។

(ខ) ការយល់ព្រមរបស់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញមនុស្ស ចំពោះការកេងប្រវ័ញ្ចដែលបានធ្វើឡើងដោយចេតនា ដូច មានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ក)នៃមាត្រានេះ នឹងមិនអាចយកជាការបានឡើយ ប្រសិនបើមធ្យោបាយណាមួយដែលមានចែងក្នុង វាក្យខ័ណ្ឌ(ក) ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ ។

(គ) ការជ្រើសរើស ការដឹកជញ្ជូន ការផ្ទេរ ការផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន ឬការទទួលយកកុមារ ក្នុងគោល បំណងធ្វើអាជីវកម្ម ត្រូវចាត់ទុកថាជា "ការជួញដូរមនុស្ស" ទោះបីជាអំពើនេះ មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងមធ្យោបាយ ណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងវាក្យ ខ័ណ្ឌ (ក) នៃមាត្រានេះក៏ដោយ

(ឃ) "កុមារ" មានន័យថាមនុស្សណាម្នាក់ ដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ។

១.ក.២. ការកំណត់ភេធាតុផ្សំនៃបទល្មើសតាមច្បាប់អន្តរជាតិ

ដូចនេះ ផ្អែកតាមនិយមន័យខាងលើ ដើម្បីអាចកំណត់ជាបទល្មើសជួញដូរមនុស្សបានគឺត្រូវមានធាតុផ្សំសំខាន់ៗចំនួន ៣៖

១. **សកម្មភាព៖** ជ្រើសរើស ដឹកជញ្ជូន ផ្ទេរផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន ឬទទួលយកមនុស្ស ។

២. **មធ្យោបាយ (វិធីសាស្ត្រ)៖** គំរាមកំហែង ប្រើកម្លាំងឬទម្រង់ផ្សេងៗនៃការបង្ខិតបង្ខំចាប់ពង្រត់ ឆបោក បញ្ឆោត បំពានដោយអំណាច រំលោភលើភាពទន់ខ្សោយ ឬផ្តល់ឬទទួលយកកម្រៃឬអត្ថប្រយោជន៍ណាមួយដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីសំណាក់បុគ្គលណាម្នាក់ដែលមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើបុគ្គលម្នាក់ទៀត ។

៣. **គោលបំណង៖** កេងប្រវ័ញ្ចលើពេស្យាកម្មជនដទៃ ឬទម្រង់ផ្សេងៗទៀតនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទពលកម្ម ឬសេវាដោយបង្ខំ ទាសភាព ឬការអនុវត្តស្រដៀងគ្នា នឹងសេវាកម្មទាសភាព ឬការដកហូតយកសរីរាង្គជាដើមៗ

សម្គាល់៖

- ដោយឡែកការជួញដូរមនុស្សអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ បើមាន**ធាតុផ្សំតែ២** គឺ **សកម្មភាព** និង **គោលបំណង** នោះគ្រប់គ្រាន់នឹងអាចឲ្យសន្និដ្ឋានបានថាជាអំពើជួញដូរមនុស្សហើយ ទោះជាប្រើមធ្យោបាយណាក៏ដោយ។
- កុមារសំដៅលើជនទាំងឡាយណាដែលមាន**អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ** ក្នុងអំឡុងពេលដែលបទល្មើសកើតឡើង។

ដំណាក់កាលទាំងបី នៃអំពើជួញដូរមនុស្ស៖

បទល្មើសជួញដូរមនុស្សអាចកើតឡើងបាន ដរាបណាត្រូវឆ្លងកាត់៣ដំណាក់កាលគឺ៖

(១) **ដំណាក់កាលជ្រើសរើស** (២) **ដំណាក់កាលបន្លាស់ទី ឬដឹកជញ្ជូន** និង (៣) **ដំណាក់កាលកេងប្រវ័ញ្ច។**

ដោយឡែក អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នារវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃរាជាណាចក្រថៃ «ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគីដើម្បីលុបបំបាត់ការជួញដូរកុមារ និងស្ត្រី និងជួយដល់ជនរងគ្រោះដោយការជួញដូរ» ក៏ដូចជាកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុ

ជា និង រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម «ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគីដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សនិងការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស» បានបញ្ជាក់បន្ថែមនូវ ឧទាហរណ៍ មួយចំនួនអំពីគោលបំណងនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ដែលមានជាអាទិ៍៖

- ពេស្យាចារ
- ការងារបម្រើតាមផ្ទះដែលត្រូវគេបង្ខំឬរំលោភបំពាន ឬកេងប្រវ័ញ្ច
- ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារ
- ការងាររំលោះបំណុល
- អាពាហ៍ពិពាហ៍បែបទាសភាព ឬអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងគោលបំណងទុច្ចរិត
- សុំកូនក្លែងក្លាយឬសុំកូនក្នុងឆន្ទៈទុច្ចរិត
- បម្រើក្នុងសេវាកំសាន្ត ឬទេសចរណ៍ផ្លូវភេទ លើកុមារ
- ការផលិត ចែកចាយរូបភាពនិងសម្ភារអាសអាភាស
- ការសុំទាន និងពលកម្មដែលមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ គ្រោះថ្នាក់ និងកេងប្រវ័ញ្ច
- ការប្រើប្រាស់ លួងលោម ឬបង្ខិតបង្ខំ ក្នុងសកម្មភាពទាក់ទងនឹងបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ
- ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនជាមធ្យោបាយដើម្បីធ្វើឱ្យបុគ្គលដទៃក្លាយជាទាសករ
- ការដក ឬកាត់យកសរីរាង្គណាមួយ។

១.គ.៣. ការកំណត់ធាតុផ្សំផ្សេងទៀតនៃបទល្មើសជួញដូរមនុស្សតាមច្បាប់ជាតិ

ច្បាប់ជាតិស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ (មាត្រា៥១) ឆ្នាំ ២០០៨ ក៏ដូចជាគោលការណ៍ និងសេចក្តីណែនាំស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សនិងបញ្ហាជួញដូរមនុស្សដែលរៀបចំដោយឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស នៅឆ្នាំ២០០២ គឺបានចាត់ទុកអំពើរួមផ្សំនិងអំពើពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយណា ដែលទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្ស ដែលត្រូវបានកំណត់ជានិយមន័យរួមក្នុងពិធីសារប៉ាឡឺម៉ូ ឆ្នាំ២០០០ **ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ**។

ហេតុនេះ«គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងការបញ្ជូនទៅរកសេវាគាំទ្រ» នេះគឺអនុលោមតាមច្បាប់ ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងមាត្រាមួយចំនួននៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ធាតុផ្សំនៃបទល្មើសខាងលើ មានពន្យល់យ៉ាងលម្អិតនៅក្នុងកំណត់ពន្យល់មាត្រា នីមួយៗនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ នៅថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៣។

១.២. លក្ខណវិនិច្ឆ័យសម្រាប់កំណត់សម្គាល់ជនរងគ្រោះ

១.២.១. និយមន័យជនរងគ្រោះ

ជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស គឺជាជនដែលទទួលរងគ្រោះដោយអំពើដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានអនុលោមតាមនិយមន័យនៃ «ការជួញដូរមនុស្ស» ក្នុងមាត្រា៣ នៃពិធីសារប៉ាឡឺម៉ូ។

១.២.២. លក្ខណៈសម្គាល់បុគ្គលដែលជាជនរងគ្រោះ

ជាទូទៅ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ផ្ដល់ផលប៉ះពាល់ដល់ជនរងគ្រោះ ហើយដែលអាចសម្គាល់បានដូចតទៅ៖

ក. ផលប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាពរាងកាយ

លក្ខណវិនិច្ឆ័យដែលអាចសម្គាល់បានថា ជនរងគ្រោះណាម្នាក់ទទួលរងគ្រោះផ្នែករូបរាងកាយមានជាអាទិ៍៖

- មានរបួស
- ពិការអវយវៈ និងផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយ
- កង្វះអាហារូបត្ថម្ភ
- មានជំងឺ
- បាត់បង់ជីវិត។

មូលហេតុដែលបណ្ដាលឱ្យជនរងគ្រោះទទួលផលប៉ះពាល់បែបនេះ គឺដោយសារតែមានការបំពារបំពានលើរូបរាងកាយដែលមានដូចជាការបង្ករបួសស្នាមនៃទារុណកម្ម ការបង្អត់ ឬផ្ដាច់ ចំណីអាហារ ដំណេក និងខ្វះការថែរក្សាសុខភាព និងការឃុំឃាំង ឬបង្ខាំងមនុស្សអំពើមនុស្សឃាដ។ល។

ខ. ផលប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាពផ្លូវភេទ

លក្ខណវិនិច្ឆ័យត្រូវបានកំណត់ដោយវេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញអាចសម្គាល់បានថាជនរងគ្រោះណាម្នាក់ទទួលរងផលប៉ះពាល់ផ្នែកសុខភាពផ្លូវភេទមានជាអាទិ៍៖

- ឆ្លងមេរោគហ៊ីវឬជំងឺអេដស៍
- មានជំងឺកាមរោគផ្សេងៗ
- ការមានផ្ទៃពោះដោយបង្ខំ
- ការរលូត ឬពន្លូតកូនដោយបង្ខំ
- ខូចឬរបួសប្រដាប់ភេទ ឬប្រដាប់បន្តពូជ ឬមិនអាចបង្កកំណើតបាន។ល។

មូលហេតុដែលបណ្តាលឱ្យជនរងគ្រោះទទួលផលប៉ះពាល់បែបនេះគឺដោយសារតែមានការបំពារបំពានលើផ្លូវភេទដែលមានដូចជា៖ ការរំលោភតាមប្រដាប់ភេទ ឬតាមមាត់ ឬគូទ ការបង្ខំឲ្យធ្វើពេស្យាចារ ការរួមភេទដោយគ្មានប្រដាប់ការពារ ។ល។

គ. ផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពផ្លូវចិត្ត

លក្ខណវិនិច្ឆ័យដែលអាចសម្គាល់បានថា ជនរងគ្រោះណាម្នាក់ទទួលរងគ្រោះផ្នែកសុខភាពផ្លូវចិត្តមានជាអាទិ៍៖

- កើតជំងឺថប់ផ្លូវអារម្មណ៍ ឬថប់បារម្ភ
- មានបំណងធ្វើអត្តឃាត
- មានការក្រៀមក្រំផ្លូវចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ និងសុបិន្តអាក្រក់
- មានអារម្មណ៍ឯកោ បាត់បង់ទំនុកចិត្ត និងបារម្ភនឹងការរើសអើង
- មានអារម្មណ៍ហត់ នឿយណាយ និងបាត់បង់ដំណេក
- វិកលចរិត
- វង្វេងស្មារតី
- មិនអាចបង្កើតទំនាក់ទំនងអន្តរបុគ្គល ឬសង្គមបាន
- ចេះតែមានអារម្មណ៍ថាមានកំហុស និងអៀនខ្មាស។ល។

មូលហេតុដែលបណ្តាលឱ្យជនរងគ្រោះទទួលផលប៉ះពាល់បែបនេះគឺដោយសារតែមានការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តដែលមានដូចជា ការដាក់ឱ្យនៅឯកោ (មិនចេះភាសា ឬខ្វះជំនួយ និងការគាំទ្រ) ការធ្វើឱ្យមានការភ័យខ្លាច ការប្រើអំពើហិង្សាឬទម្រង់ផ្សេងៗនៃការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង និងការឲ្យប្រើប្រាស់សារធាតុញៀនដើម្បីត្រួតត្រាលើជនរងគ្រោះ ។ល។

ឃ. ផលប៉ះពាល់ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

លក្ខណវិនិច្ឆ័យដែលអាចសម្គាល់បានថាជនរងគ្រោះណាម្នាក់ទទួលរងផលប៉ះពាល់ ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុមានជាអាទិ៍៖

- បង្កើតបំណុលដោយថៅកែ ក្រុមហ៊ុន មេខ្យល់ ឬអ្នកដទៃ ដើម្បីកេងប្រវ័ញ្ច
- ធ្វើការងារមិនទទួលបានកម្រៃសោះ ឬទទួលបានកម្រៃមិនគ្រប់ តាមការសន្យា
- គ្មានឱកាសម្រាប់ចំណាយត្រឡប់មកផ្ទះវិញ...។ល។

មូលហេតុដែលបណ្តាលឱ្យជនរងគ្រោះទទួលផលប៉ះពាល់បែបនេះគឺដោយសារតែមានការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងៗដែលមានដូចជា ការឱ្យខ្ចីប្រាក់ ឬមធ្យោបាយណាមួយដើម្បីជាថ្នូរនឹងការយល់ព្រមរបស់ជនរងគ្រោះ ការឆបោកឬការបោកបញ្ឆោត ការដាក់ឱ្យធ្វើការងារដោះបំណុល ការបង្ខំឬគំរាមកំហែងឱ្យធ្វើការ និងការរំលោភលើភាពល្ងង់ខ្លៅឬភាពទន់ខ្សោយ ជាដើម។

ម្យ៉ាងវិញទៀតបុគ្គលដែលសង្ស័យថាអាចរងគ្រោះដោយសារបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទក៏ត្រូវបានគេសម្គាល់ផងដែរទៅលើស្ថានភាពដូចខាងក្រោម៖

- មិនមានកាន់ឯកសារធ្វើដំណើរផ្សេងៗដោយខ្លួនឯងនៅតាមព្រះលានយន្តហោះ

ស្ថានីយ៍រថយន្តក្រុង ឬរថយន្តឈ្នួល កន្លែងត្រួតពិនិត្យឆ្លងព្រំដែន ជាដើម
- មានអារម្មណ៍ស្លន់ស្លោ ឬធ្វើដំណើរទៅមកដោយគ្មានគោលដៅជាក់លាក់
- មិនចេះភាសា និងត្រូវការឱ្យគេជួយ
- បុគ្គលដែលអាចរងគ្រោះជាអនីតិជន និងកំពុងប្រកបរបរដែលមានទំនាក់ទំនងនឹងសញ្ញារកម្ម អំពើពេស្យាចារ រូបភាព និងសម្ភារអាសអាភាស និងអំពើអាស
- បុគ្គលដែលអាចរងគ្រោះកំពុងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពសង្ស័យណាមួយទាក់ទងនឹងការគំរាមកំហែង យាយី បង្ខិតបង្ខំ ប្រើកម្លាំង បង្ខាំងខ្លួន ឬលាក់បំពួន ។ល។

១.ខ.៣. ការកំណត់អំពីអាយុរបស់ជនរងគ្រោះ

<u>ការកំណត់អាយុរបស់ជនរងគ្រោះ</u>ត្រូវផ្អែកជាសំខាន់លើសំបុត្រកំណើត ប័ណ្ណគ្រួសារ សៀវភៅស្នាក់នៅ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ឬលិខិតបញ្ជាក់ដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។ ក្នុងករណីមិនមានឯកសារខាងលើទេ ការកំណត់អាយុរបស់ជនរងគ្រោះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយអ្នកជំនាញបច្ចេកទេសវេជ្ជសាស្ត្រដែលមាននីតិសម្បទា។

ក្នុងករណីជនរងគ្រោះមិនទាន់ត្រូវបានដឹងអាយុពិតប្រាកដ ប៉ុន្តែ<u>**សង្ស័យថាជាកុមារ**</u>ត្រូវចាត់ទុកជនរងគ្រោះនោះជាកុមារ។

២.បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការសម្ភាសន៍ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

២.ក. អ្នកមានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ

ក្នុងគោលការណ៍ណែនាំនេះ ពាក្យថា **"អ្នកមានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ"** មានជាអាទិ៍ ៖ សមត្ថកិច្ចអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន (ឃុំ សង្កាត់ ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ខេត្ត រាជធានី) នគរបាលយុត្តិធម៌ មន្ត្រីសង្គមកិច្ច មន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារ អង្គការសង្គមស៊ីវិលដែលធ្វើការងារ ពាក់ព័ន្ធនឹងការជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សជាពិសេសមន្ត្រី និងអ្នកពាក់ព័ន្ធក្រោមយន្តការ ជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សគ្រប់ថ្នាក់នៃរចនាសម្ព័ន្ធនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ក្នុងករណីជនរងគ្រោះនៅក្រៅប្រទេស មន្ត្រីស្ថានតំណាងបេសកកម្មការទូត ទីភ្នាក់ងារផ្តល់ការគាំទ្រជនរងគ្រោះនៅក្នុងប្រទេសដែលមានជនរងគ្រោះ (សហការជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធក្នុងប្រទេសសាម៉ី) គឺជាអ្នកមានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម លើជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះ ។

អ្នកមានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ មានតួនាទីធ្វើការសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ ដែលគប្បីទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលជាមុន អំពីបែបបទ នីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ វិធីសាស្រ្ត និងសីលធម៌នៃការសម្ភាសន៍ របៀបនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទង ជាដើម ដើម្បីមានមូលដ្ឋានជាក់លាក់ក្នុងការអនុវត្ត ។

២.ខ. តំណាក់កាលសំខាន់ៗនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណ

តំណាក់កាលសំខាន់នៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ មានបីគឺ៖

(១) ការជួបដំបូង (២) ការផ្តួចផ្តើមសម្ភាសន៍ (៣) ការសម្ភាសជាផ្លូវការ

គ្រប់តំណាក់កាលត្រូវប្រកបដោយសីលធម៌ និងធានាសុវត្ថិភាពដល់ជនរងគ្រោះ ។

(១) តំណាក់កាល ជួបដំបូង៖

គោលបំណងសំខាន់ គឺដើម្បីចាត់ទុកថា ជននោះ អាចជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងប្រហែលជាគាត់ត្រូវការជំនួយ និងកិច្ចការពារគាត់ ។

អ្នកមានភារកិច្ចធ្វើការសម្ភាសជនរងគ្រោះ ត្រូវធ្វើការសង្កេតជាបឋម គឺទៅលើ វ័យ (បើសង្ស័យថាជាអនីតិជន) ឥរិយាបទ អកប្បកិរិយា របៀបប្រាស្រ័យទាក់ទង ការបង្ហាញអំពីទឹកមុខ ឬអារម្មណ៍ របស់ជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណពីស្ថានភាពរងគ្រោះ និងព័ត៌មានដែលផ្តល់ឲ្យដោយអ្នកទីពផ្សេងទៀត ឬតាមរយៈការកំណត់របស់អ្នកដែលបានជួប ។

គួរចងចាំថា ជនរងគ្រោះ តែងតែរារែកក្នុងការបង្ហាញខ្លួនថាគាត់ជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ឬមិនបានដឹងខ្លួនថាជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សទៀតផង ។

ការពិនិត្យពិច័យទៅលើជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះ នៅពេលបានជួបដំបូង អាចមានឧបសគ្គខ្លះបង្កដោយ ភាសានិយាយ អារម្មណ៍ភ័យព្រួយ ការអៀនខ្មាស់ វប្បធម៌ដែលខុសគ្នា និងអាចជាបញ្ហាយេនឌ័រផងដែរ ។ បញ្ហានេះក៏មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងមនុស្សដែលនៅជុំវិញ ឬបរិយាកាស ឬការកត់សម្គាល់របស់ជនរងគ្រោះ ទៅលើជនខ្លះដែលអាចមានការពាក់ព័ន្ធកំពុងនៅក្បែរខ្លួន ។

ក្នុងករណីដែលមិនទាន់អាចរកបានភស្តុតាងផ្សេងៗមកបញ្ជាក់ ថាមនុស្សម្នាក់ថាជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សនៅឡើយ គួរធ្វើការសន្និដ្ឋានជាបណ្តោះអាសន្ន ថាគាត់ជាជនរងគ្រោះ ដើម្បីស្វែងយល់អំពីភាពរងគ្រោះរបស់គាត់ ដែលធ្វើឲ្យគាត់អាចទទួលបានសិទ្ធិ និងសេវានានា ដូចគ្នាទៅនឹងជនដែលគេកំណត់បានថា ជាជនរងគ្រោះ ។

(២) ការផ្តើមសម្ភាសន៍

គោលបំណង គឺត្រូវព្យាយាមរកចំណុចសំខាន់ៗ ដែលនាំឲ្យអាចធ្វើការសន្និដ្ឋានបានថាជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាចប៉ាន់ប្រមាណបានអំពីទំហំនៃភាពរងគ្រោះ ។

អ្នកមានភារកិច្ចធ្វើកិច្ចសម្ភាសន៍ ត្រូវរៀបចំទីតាំងសម្ភាសន៍ឲ្យបានសមរម្យ ដែលមានសុវត្ថិភាព និងមិនធ្វើឲ្យប៉ះទង្គិចដល់អារម្មណ៍របស់ជនរងគ្រោះដែលត្រូវផ្តល់សម្ភាសន៍ ។ ត្រូវព្យាយាមស្វែងយល់អំពីភាសាទំនាក់ទំនង (រកអ្នកបកប្រែ បើភាសាខុសគ្នា) ប្រកបដោយសុជីវធម៌ សាមញ្ញ ងាយយល់ មិនលំអៀង និងមិនចំអកឡកឡឺយ មិនប្រមាថមាក់ងាយ កុំនិយាយលើសពីការចាំបាច់ ដែលធ្វើឲ្យជនរងគ្រោះអៀនខ្មាស់ ឬភ័យខ្លាចឬកាន់តែឈឺចាប់ និងប៉ះពាល់ដល់ទំនៀមទម្លាប់ ឬជំនឿសាសនា ដែលខុសគ្នារបស់ជនរងគ្រោះ។ អ្នកសម្ភាសន៍ត្រូវប្រើបច្ចេកទេសនៃការសម្ភាសន៍សមស្របទៅតាមចរឹតលក្ខណៈរបស់ជនដែលត្រូវសម្ភាសន៍ ។

អ្នកសម្ភាសន៍ គប្បីប្រាប់អំពីគោលបំណង ដំណើរការ រយៈពេលនៃការសម្ភាស និងផលប្រយោជន៍នៃការផ្តល់ព័ត៌មានរបស់ជនរងគ្រោះ ដូចជា ការទទួលស្គាល់នូវភាពរងគ្រោះរបស់គាត់ ដើម្បីឈានទៅដល់ការគាំទ្រ ឬការផ្តល់សេវាចាំបាច់នានាដែលសមស្រប ។

ទាក់ទងនឹង<u>**យេនឌ័រ**</u> ឬវ័យរបស់ជនរងគ្រោះដែលត្រូវសម្ភាសន៍ អ្នកកំណត់អត្តសញ្ញាណ គួរព្យាយាមរកអ្នកដែលមានភេទដូចគ្នា(បើអាចធ្វើបាន) និង ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអំពីជំនាញសម្ភាសន៍កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ឬអ្នកដែលមានបទពិសោធន៍ក្នុងការងារ<u>**យេនឌ័រ**</u> ឬកុមារ មកធ្វើសម្ភាសន៍ ។

(៣) ការសម្ភាសជាផ្លូវការ

អ្នកមានភារកិច្ចធ្វើសម្ភាសន៍ គប្បីអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្រ និងសីលធម៌នៃអ្នកសម្ភាសន៍កំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ដែលមានចែងលំអិតក្នុង «ឧបសម្ព័ន្ធ១» ។

២.គ. វិធានការដំបូង០៦ ចំណុច

១. ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ត្រូវទទួលបាននូវការបំពេញតម្រូវការចាំបាច់ ការថែរក្សា និងការគោរពសិទ្ធិ ដូចមានកំណត់នៅក្នុងគោលនយោបាយនិងបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់កិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ។ អ្នកមានភារកិច្ច ត្រូវតែយកពួកគេចេញពីកន្លែងរកឃើញ និងនាំយកទៅកាន់ទីកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព និងមានបរិយាកាសល្អ ឬ បញ្ជូនទៅស្ថាប័ន ឬអង្គការដែលអាចផ្តល់សេវានានា ។

២. ក្នុងដំណើរការនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមមិនត្រូវព្យាយាមឲ្យជនដែលសង្ស័យថា ជនរងគ្រោះ រងការប៉ះទង្គិចលើផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ឬការខូចខាតផ្សេងៗបន្ថែមទៀតទេ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ជនរងគ្រោះបរទេសដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាផ្លូវការមិនត្រូវបានឃុំខ្លួន ឬ ចោទប្រកាន់ពីបទអន្តោប្រវេសន៍ខុសច្បាប់ សញ្ចារកម្ម ឬពេស្យាចារឡើយ ហើយពួកគេត្រូវទទួលបានជម្រក និងកិច្ចការពារក្នុងពេលរង់ចាំដំណើរការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជាផ្លូវការទៅកាន់ប្រទេសខ្លួនវិញ។

៣. ក្នុងករណីមិនទាន់មានភ័ស្តុតាងពេញលេញយកមកបញ្ជាក់ថាមនុស្សណាម្នាក់ជាជនរងគ្រោះនៅឡើយ គួរធ្វើការ**សន្មតជាបឋមថាជនរូបនោះជា «ជនរងគ្រោះ»** សិន ដើម្បីសម្របសម្រួលឲ្យជននោះទទួលបានសិទ្ធិ ការគាំទ្រ និងសេវាដូចគ្នាទៅនឹងជនដែលគេកំណត់បានថាជាជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។ ការប៉ាន់ប្រមាណអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានឡើង និង ការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តត្រូវធ្វើឡើងចំពោះជនរងគ្រោះម្នាក់ៗដើម្បីសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខរបស់ពួកគាត់។

៤. ក្នុង**ករណីជនរងគ្រោះសញ្ជាតិខ្មែរ**ដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម**នៅឯបរទេស** ការទទួលបានសេវានិងការស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ រួចហើយ ត្រូវចាត់ចែងស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងប្រទេសកម្ពុជានិងប្រទេសពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ ឬស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជនរងគ្រោះកម្ពុជានៅតែទទួលបានសេវាគាំពារចាំបាច់ផ្សេងៗពីស្ថានតំណាងបេសកកម្មការទូតរបស់ប្រទេសកម្ពុជាប្រចាំនៅប្រទេស ឬតំបន់នោះ ហើយស្ថានតំណាងបេសកកម្មការទូតរបស់ប្រទេសកម្ពុជាត្រូវរាយការណ៍ជាបន្ទាន់តាមរយៈក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ទៅក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីសម្របសម្រួលរាល់បែបបទអន្តោប្រវេសន៍ក្នុងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ចាត់ចែង ការប្រគល់-ទទួល និងការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះតាមនីតិវិធីជាធរមាន។

គ្រប់ករណីទាំងអស់ ស្ថានតំណាងបេសកកម្មការទូតរបស់ប្រទេសកម្ពុជាអាចចាត់ចែងសម្របសម្រួលជាមួយទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះ ឬអង្គការជាតិ-អន្តរជាតិប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា ឬប្រទេសគោលដៅ ឬទីភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករឯកជនដែលពាក់ព័ន្ធ

ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រ និងជំនួយសមស្របដល់ជនរងគ្រោះមុនពេលក្នុងពេល និងក្រោយពេលធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍។

៥. ក្នុង**ករណីជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះជាជនបរទេស** នគរបាលប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងការពារអនីតិជន ឬក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស ស្ថានតំណាងបេសកកម្មការទូតនៃប្រទេសដែលជនរងគ្រោះរស់នៅ ប្រចាំកម្ពុជា តាមករណីសមស្រប ដើម្បីសម្របសម្រួលឲ្យជនរងគ្រោះទទួលបានកិច្ចការពារ និងសេវាគាំទ្រនានា និងមានការអនុញ្ញាតស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងរយៈពេលរង់ចាំដំណើរការមាតុភូមិនិវត្តន៍ ឬចូលរួមក្នុងនីតិវិធីតុលាការកម្ពុជា ស្របទៅតាមច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិ និងនីតិវិធីជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៦. រាល់ការសម្ភាសន៍ជាមួយជនរងគ្រោះ គប្បីអនុវត្តតាមគោលការណ៍ ដែលជាក្រមសីលធម៌របស់អ្នកសម្ភាសន៍ដូចខាងក្រោម៖

(១). មិនបង្កការឈឺចាប់ គ្រោះថ្នាក់ ការរើសអើងពីសង្គម និងភាពអាម៉ាស់ដល់ជនរងគ្រោះ
(២). ធានាសុវត្ថិភាព សន្តិសុខ និងផាសុកភាព
(៣). ធានាឯកជនភាព
(៤). រក្សាការសម្ងាត់
(៥). ផ្តល់ព័ត៌មានពេញលេញ និងការស្នើសុំការយល់ព្រម
(៦). សួរសំណួរត្រូវមានលក្ខណៈសាមញ្ញ និងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ
(៧). ស្តាប់ប្រកបដោយលក្ខណៈសកម្ម និងឆ្លើយតប
(៨). ធានាឱ្យមានអារម្មណ៍ ឬឥរិយាបថមិនលម្អៀង
(៩). ប្រព្រឹត្តប្រកបដោយមនុស្សធម៌ការយល់ចិត្ត ការគោរព និងសមភាព
(១០). សម្រួលឱ្យអ្នកឆ្លើយមានម្ចាស់ការលើខ្លួនឯង និងមិនបន្ទោសខ្លួនឯង
(១១). ពន្យល់ប្រាប់អំពីសិទ្ធិសុំធ្វើកោសល្យវិច័យ និងការត្រួតពិនិត្យខាងផ្នែកបច្ចេកទេស ឬវិទ្យាសាស្ត្រ
(១២). ការបកប្រែភាសា
(១៣). ផ្អាកការសម្ភាសចំពោះករណីចាំបាច់
(១៤). ត្រៀមរៀបចំសម្រាប់ការបញ្ជូនជនរងគ្រោះ
(១៥). ចៀសវាងធ្វើឱ្យអ្នកឆ្លើយរំពឹងទុកខុសពីការពិត។

(ឧបសម្ព័ន្ធ១)

២.ឃ. នីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ

គំនូសបំព្រួញ៖

អ្នកមានភារកិច្ច កំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ចាំបាច់ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់អនុវត្ត ទៅតាមនីតិវិធីដូចខាងក្រោម ៖

១. អ្នកមានសមត្ថកិច្ចកំណត់ អត្តសញ្ញាណ → កំណត់បឋមភាពរងគ្រោះ និងផ្តល់ប្រឹក្សា

ទម្រង់ បែបបទ នីតិវិធី

២. នគរបាលយុត្តិធម៌ → កំណត់រកបទល្មើស និងជនល្មើសពាក់ព័ន្ធ

→ ស៊ើបអង្កេត បង្ក្រាប ចាប់ជនសង្ស័យ

→ កសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ

ទម្រង់ បែបបទ នីតិវិធី

៣. មន្ត្រីសង្គមកិច្ច → កំណត់រកសេវាជួយជនរងគ្រោះ ផ្តល់ប្រឹក្សា តាមដានស្ថានភាព សមាហរណកម្ម

ទម្រង់ បែបបទ នីតិវិធី

៤. កន្លែង ឬអ្នកផ្តល់សេវា → ផ្តល់សេវាសមស្រប៖ សេវាសុខភាព សេវាផ្នែកច្បាប់ ស្តារនីតិសម្បទា ជំនាញ បំណិនជីវិត មុខរបរ និងការឧបត្ថម្ភផ្សេងៗ

២.ខ. វិធីសាស្ត្រ និងទម្រង់បែបបទសម្រាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ

២.ខ.១. វិធីសាស្ត្រ និងទម្រង់បែបបទសម្ភាសន៍រហ័ស

មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ និងទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះ ជួនកាលមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ស្រង់យកព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពីជនរងគ្រោះក្នុងពេលបន្ទាន់ភ្លាមៗឡើយ។ ករណីបន្ទាន់ទាំងនោះមានដូចជាៈជនរងគ្រោះត្រូវការជំនួយគាំទ្រសង្គ្រោះបន្ទាន់ ភ្លាមៗ ហើយមិនអាចមានលទ្ធភាព ឬពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទទួលយកការសម្ភាសន៍វែងបានឬជនរងគ្រោះកំពុងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពគំរាមកំហែងនៅឡើយកាលៈទេសៈ និងមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការយកព័ត៌មានលម្អិតបានជាដើម។

ទម្រង់នេះ ក៏អាចប្រើបានដែរ សម្រាប់ការផ្តល់ព័ត៌មានពីក្រុមគ្រួសារ ឬមិត្តភក្តិ ឬអ្នកដទៃទៀតដែលបានដឹងព័ត៌មានច្បាស់អំពីជនរងគ្រោះ ។

សារៈសំខាន់នៃការប្រើប្រាស់ទម្រង់ខ្លី

ក្នុងស្ថានភាពចាំបាច់បែបនេះ ទម្រង់ខ្លីអាចជួយផ្តល់ព័ត៌មានបណ្តោះអាសន្នពីជនរងគ្រោះសម្រាប់ឈានដល់ការសន្មតថា "**ជាជនរងគ្រោះ**" ដើម្បីផ្តល់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងការពារសុវត្ថិភាពតាមការចាំបាច់ ។

ក្នុងករណីនេះ ក្រោយពីទទួលបានដំណឹងថាមានបទល្មើសកើតឡើង ឬទទួលព័ត៌មានពីជនរងគ្រោះឬពីក្រុមគ្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ និងទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះត្រូវប្រើប្រាស់ទម្រង់រហ័សសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដូចមានភ្ជាប់ក្នុង «ឧបសម្ព័ន្ធ២» នៃគោលការណ៍ណែនាំនេះ និងត្រូវលៃយ៉ាងណាប្រើប្រាស់រយៈពេលខ្លីក្នុងការកំណត់រកភាពរងគ្រោះឱ្យបានឆាប់រហ័ស ម៉ត់ចត់ និងជាក់លាក់តាមតែអាចធ្វើបាន ។

សូចនាករស្តីពីអំពើជួញដូរមនុស្ស មានដូចខាងក្រោម៖

១. **សកម្មភាព**: គឺត្រូវរកឱ្យឃើញនូវព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការប្រព្រឹត្តដោយមិនស្របច្បាប់នូវអំពើណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ជ្រើសរើស ឬជួល ឬឱ្យជនណាមួយបម្រើការងារ
- ដឹកជញ្ជូន
- ផ្ទេរ
- ផ្តល់ជម្រក ឬកន្លែងលាក់បំពួន
- ទទួលយកមនុស្ស
- ធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ផ្លាស់ទីទៅកាន់កន្លែងដទៃដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

- ប្រគល់ឱ្យឬទទួលយកដោយខុសច្បាប់នូវការគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះ
- នាំយកអនីតិជនចេញពីការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់។

២. មធ្យោបាយ: គឺត្រូវរកឱ្យឃើញព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ការគំរាមកំហែង
- ការប្រើប្រាស់កម្លាំង
- មធ្យោបាយបង្ខិតបង្ខំផ្សេងទៀត
- ការចាប់ពង្រត់
- ការឆបោក
- ការបោកបញ្ឆោត
- ការបំពានដោយអំណាច
- ការរំលោភលើភាពទន់ខ្សោយ
- ការផ្តល់ឬទទួលកម្រៃឬអត្ថប្រយោជន៍ដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីសំណាក់បុគ្គលម្នាក់ដែលមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះ
- ការលួងលោម
- ការបង្ខាំងខ្លួន
- ការដោះប្តូរទៅនឹងរបស់មានតម្លៃអ្វីមួយ
- ការនាំយកចេញដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ឬយុត្តិកម្មតាមផ្លូវច្បាប់។

៣. គោលបំណង: ការប្រព្រឹត្តសកម្មភាពដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយខាងលើត្រូវធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- កេងប្រវ័ញ្ចលើពេស្យាកម្មជនដទៃ
- ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ
- សេវា ឬពលកម្មដោយបង្ខំ
- ទាសភាព ឬសេវភាព
- ដក ឬកាត់យកសរីរាង្គ
- ស្វែងរកប្រយោជន៍ ឬការកេងប្រវ័ញ្ច
- បង្កើតឱ្យមានរូបភាព និងសម្ភារអាសអាភាស
- ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ
- អាពាហ៍ពិពាហ៍បែបទាសភាព ឬអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងគោលបំណងទុច្ចរិត
- ស៊ុំកូនក្លែងក្លាយឬស៊ុំកូនក្នុងឆន្ទៈទុច្ចរិត
- ការបញ្ចាំខ្លួនដោះបំណុល
- ពលកម្មកុមារ
- សម្រាប់នាំឆ្លងដែន

- ជួយដល់ជនល្មើស។

ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះផ្តល់ព័ត៌មានជាតម្រុយដែលអាចរកឃើញថា មានធាតុផ្សំយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនពីរនៅក្រោមធាតុផ្សំពីរប្រភេទផ្សេងគ្នា នោះអ្នកដែលរងគ្រោះដោយបទល្មើសខាងលើអាចត្រូវបានចាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្នថាជា «**ជនរងគ្រោះ**» ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស។

ប្រសិនបើរកឃើញមានធាតុផ្សំបានតែមួយ ឬរកមិនឃើញធាតុផ្សំណាមួយទាល់តែសោះនោះករណីនេះមិនអាចសន្និដ្ឋានថាជាបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សឡើយ ។ ដូច្នេះអ្នកសម្ភាសន៍គប្បីបញ្ជូនព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកដែលអះអាងថា មានការរងគ្រោះទៅសមត្ថកិច្ចដើម្បីស្រាវជ្រាវបន្ត និងណែនាំសាម៉ីខ្លួនឲ្យទៅកាន់ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធសមស្របដទៃទៀត ប្រសិនបើសាមីខ្លួនយល់ព្រម។

សម្គាល់៖

ប្រសិនបើជននោះជាកុមារដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ទោះបីជារកឃើញធាតុផ្សំតែមួយ (ដោយមិនគិតពីមធ្យោបាយ)ក៏ដោយក៏កុមារនោះនៅតែត្រូវចាត់ទុកជា បណ្តោះអាសន្នថាជា **ជនរងគ្រោះ**ដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្សដែរ ។

ក្នុងករណីសង្ស័យថា ជនរងគ្រោះមានពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរផ្លូវភេទ អ្នកសម្ភាសន៍ គប្បីប្រើសំនួរជជីកបន្ថែម ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការវិភាគសន្និដ្ឋាន ។

ក្នុងករណីរកឃើញថា មានអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទណាមួយ ក្នុងចំណោមអំពើទាំងបួនប្រភេទដូចបានរៀបរាប់នៅផ្នែកខាងដើម ដែលមានដូចជា (អំពើសញ្ចារកម្មអំពើពេស្យាចារ រូបភាពនិងសម្ភារអាសអាភាស និងអំពើអាសប្រឆាំងនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម១៥ឆ្នាំ) នោះអ្នកដែលរងគ្រោះដោយបទល្មើសទាំងនេះគឺជា "ជនរងគ្រោះ" ដោយសារអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។ ការកំណត់ធាតុផ្សំនៃអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទត្រូវធ្វើឡើងស្របទៅតាម «កំណត់ពន្យល់មាត្រានីមួយៗនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ»។

២.១.២. វិធីសាស្រ្ត និងទម្រង់បែបបទសម្ភាសន៍លម្អិត

ការសម្ភាសន៍លម្អិតជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយផ្ទាល់ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងតាមពេលវេលា និងទីកន្លែងសមស្រប ជាពិសេសនៅពេលដែលជនរងគ្រោះមានអារម្មណ៍និងមានជំនឿទុកចិត្ត លែងតក់ស្លុត ភ័យខ្លាច ហេវហត់ ភាន់ភាំងស្មារតីជាដើម និងយល់ព្រមផ្តល់ការសម្ភាសន៍ ។

បន្ទាប់ពីទទួលបានការយល់ព្រមពីជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវផ្តើម សំណួរតាមទម្រង់លម្អិតសម្រាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដែលមានភ្ជាប់ជា «ឧបសម្ព័ន្ធ៣»នៃគោលការណ៍ណែនាំនេះ។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកសម្ភាស ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវិធីសាស្រ្ត និងសីលធម៌ក្នុងការសម្ភាសន៍ ដែលមានភ្ជាប់ជា «ឧបសម្ព័ន្ធ១» ដោយបានឆ្លុះបញ្ចាំងនូវលក្ខណវិនិច្ឆ័យសំខាន់ៗនៅក្នុងវិធីសាស្រ្តបឋមខាងលើ។

ក្នុងករណីអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវការព័ត៌មានបន្ថែម ហើយកម្រងសំណួរដែលមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ២ មិនបានបញ្ជាក់ឱ្យលម្អិត ឬអ្នកឆ្លើយទំនងជារៀបរាប់មិនបានអស់សេចក្តី អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍អាចសួរសំណួរបន្ថែមទាំងឡាយណាពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចដែលត្រូវការនោះ (អាស្រ័យពេលវេលា)។

បន្ទាប់ពីបញ្ចប់កិច្ចសម្ភាសន៍ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់ព័ត៌មានដែលទទួលបានទៅនឹងមូលដ្ឋានព័ត៌មានផ្លូវការផ្សេងៗដែលមានរៀបរាប់ក្នុងផ្នែកខាងលើមុននឹងឈានដល់ការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបឋម ចុងក្រោយដើម្បីកំណត់ថាជននោះ ជាជនរងគ្រោះ។

ដូចគ្នានឹងទម្រង់ខ្លីដែរ ជនរងគ្រោះដែលបានផ្តល់បទសម្ភាសន៍ក្នុងទម្រង់ខ្លីរួចហើយ អាចនឹងផ្តល់ចម្លើយខុសគ្នាក្នុងទម្រង់លម្អិត ។ ដូច្នេះអ្នកសម្ភាសន៍គប្បីធ្វើការវិភាគសន្និដ្ឋានជាថ្មីម្តងទៀត ។

ប្រសិនបើរកឃើញមានធាតុផ្សំបានតែមួយ ឬរកមិនឃើញធាតុផ្សំណាមួយទាល់តែសោះ នោះករណីនេះមិនអាចសន្និដ្ឋានថាជាបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សឡើយ ។ ដូច្នេះអ្នក សម្ភាសន៍គប្បីបញ្ជូនព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកដែលអះអាងថាមានការរងគ្រោះទៅសមត្ថកិច្ចដើម្បីស្រាវជ្រាវបន្ត និងណែនាំសាមុីខ្លួនឲ្យទៅកាន់ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធសមស្របដទៃ ទៀត ប្រសិនបើសាមីខ្លួនយល់ព្រម ។

ក្នុងករណីរកឃើញតម្រុយដែលអាច**បញ្ជាក់ថាបុគ្គលនោះ អាចជាជនសង្ស័យប្រព្រឹត្តបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ឬអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទទៅវិញនោះ** អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធីច្បាប់។

សម្គាល់៖

១. ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះមានស្មារតីវិបល្លាស ឬស្មារតីមិននឹងន ឬស្ថានភាពសុខភាពទន់ខ្សោយខ្លាំង ឬមិនប្រក្រតី ចាំបាច់ត្រូវផ្តល់អន្តរាគមន៍វិបត្តិដើម្បីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ឬទុកពេលវេលាឲ្យជនរងគ្រោះមានលទ្ធភាពនៅក្នុងការផ្តល់បទសម្ភាសន៍ឲ្យបានជាក់លាក់។

២. អាស្រ័យលើកាលៈទេសៈជាក់ស្តែង ការសម្ភាសន៍កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះអាចប្រព្រឹត្តទៅតាមវិធីសាស្ត្រពីរប្រភេទគឺ *វិធីសាស្ត្របឋម(ឆាប់រហ័ស)* ដែលមានលក្ខណៈលឿន និងសុក្រឹត និង *វិធីសាស្ត្រសម្ភាសន៍បែបស៊ីជម្រៅ* ដើម្បីទទួលព័ត៌មានលម្អិត។

៣. គ្រប់ការសម្ភាសន៍ទាំងអស់ទោះត្រូវធ្វើឡើងដោយនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬស្ថាប័នមានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ណាមួយក៏ដោយ ត្រូវអនុវត្តទៅតាមវិធីសាស្ត្រ និងសីលធម៌នៃការសម្ភាសន៍ដោយផ្តោតលើផលប្រយោជន៍របស់ជនរងគ្រោះ។

៤. ក្នុងករណីជនរងគ្រោះជាកុមារ ត្រូវប្រើវិធីសាស្ត្រកុមារមេត្រីនិងត្រូវមានវត្តមានរបស់ឪពុកម្តាយអាណាព្យាបាលអ្នកថែរក្សាស្របច្បាប់ ឬមន្ត្រីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ឬជនពេញវ័យដែលមានការជឿទុកចិត្តពីកុមារ ដើម្បីជួយដឹងឮ និងផ្តល់ភាពកក់ក្តៅដល់កុមារ តែមិនត្រូវឲ្យមានវត្តមានជនដែលសង្ស័យថាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស។

៥. បើអ្នកមានភារកិច្ចសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ ជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬកម្លាំងសមត្ថកិច្ច គប្បីកុំប្រើប្រាស់ឯកសណ្ឋាន ដែលអាចធ្វើឲ្យជនរងគ្រោះមានការភ័យខ្លាច និងមិនហ៊ានផ្តល់ចម្លើយ។

៣. នីតិវិធីនៃការបញ្ជូន

៣.ក. គំនូសបំព្រួញ នៃប្រព័ន្ធបញ្ជូន

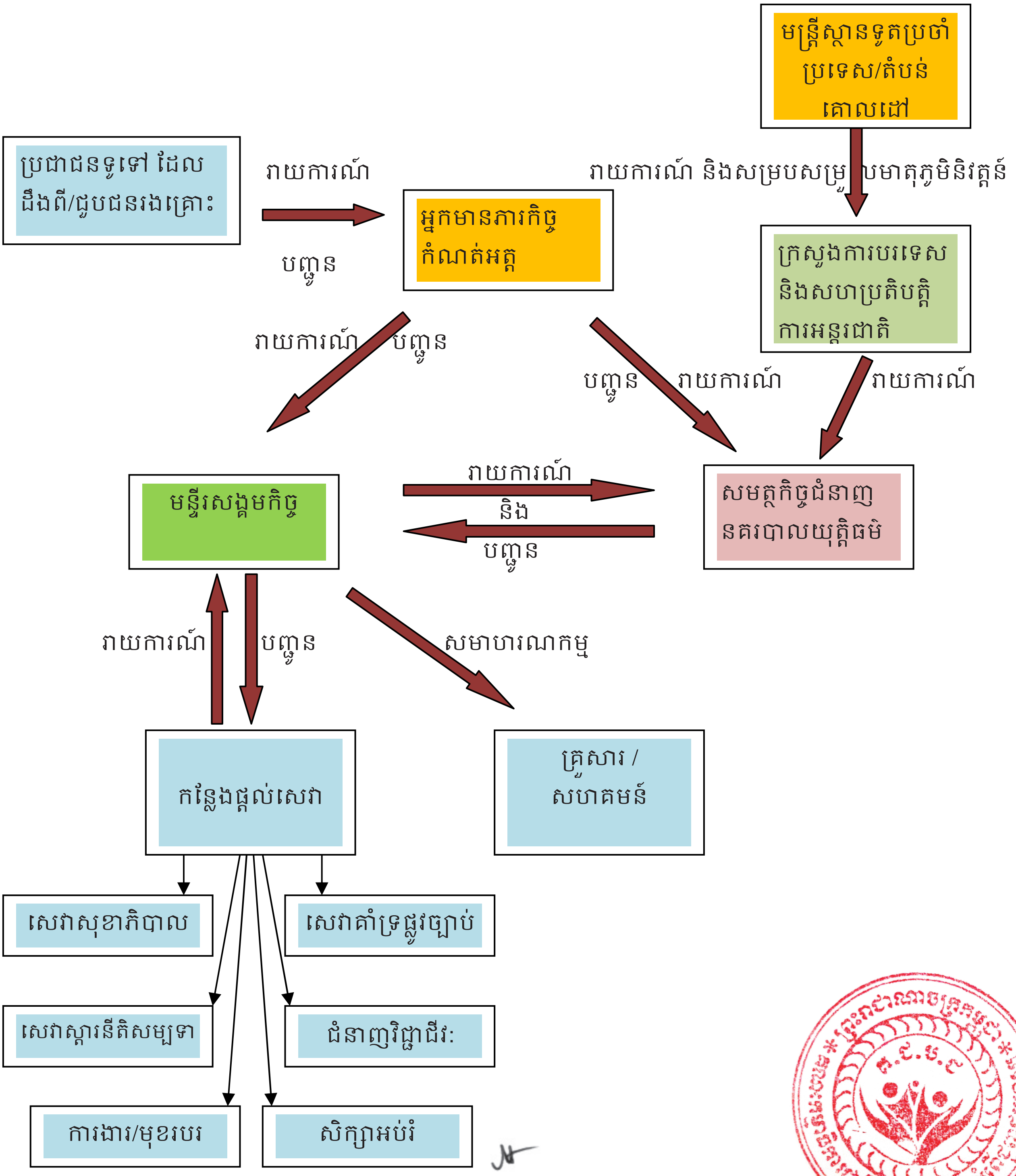

៣.២. នីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងបញ្ជូន

៣.២.១. ការបញ្ជូនដើម្បីស្វែងរកសេវាជួយជនរងគ្រោះ

១. ជនណាក៏ដោយ ដែលបានទទួលព័ត៌មានអំពីភាពរងគ្រោះរបស់ជនណាម្នាក់ ឬជួបប្រទះ ឃើញជនសង្ស័យថារងគ្រោះ ឬត្រូវបានជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះស្នើសុំឲ្យជួយសង្គ្រោះ ៖

ក. បើជាពលរដ្ឋទូទៅ ឬអ្នកដែលមិនមានភារកិច្ចក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ គប្បីបញ្ជូន ឬនាំជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះ ឬផ្តល់ព័ត៌មានអំពីជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះ ទៅមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ឬមន្ត្រីសង្គមកិច្ច ឬ**អង្គការសង្គមស៊ីវិល** ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងការជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ ក្នុងគោលដៅជួយសម្របសម្រួលឲ្យទទួលបានសេវាសមស្របតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ។

ខ. បើជាអ្នកមានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ (ជាមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ឬភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ច ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬមន្ត្រីកិច្ចការនារី ឬ**អង្គការសង្គមស៊ីវិល**ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងការជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស) បានឃើញ ឬជួបជនរងគ្រោះ ត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយប្រើទម្រង់សម្ភាសន៍ បែបខ្លី (ឧបសម្ព័ន្ធ២) ប្រសិនបើមានពេលវេលាមិនគ្រប់គ្រាន់ ឬស្ថានភាពមិនអំណោយផល ឬប្រើទម្រង់លម្អិត (ឧបសម្ព័ន្ធ៣) ដោយមានការសន្និដ្ឋានជាក់លាក់តាមការវាយតម្លៃបឋម ។

២. ជនសង្ស័យថារងគ្រោះដែលត្រូវការសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនជនរងគ្រោះនោះទៅកន្លែងដែលអាចផ្តល់កិច្ចសង្គ្រោះនិងត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានព្រមជាមួយឯកសារពាក់ព័ន្ធ ទៅមន្ត្រីសង្គមកិច្ច ដើម្បីកំណត់សេវា ដែលត្រូវផ្តល់ជាបណ្តោះអាសន្នបន្តទៀត ។

៣. អ្នកកំណត់អត្តសញ្ញាណ មានភារកិច្ចរាយការណ៍ដោយមានភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារពាក់ព័ន្ធទៅអធិការដ្ឋាននគរបាល ឬក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវបញ្ជូនឯកសារ ឬបញ្ជូនទាំងឯកសារ ទាំងជនសង្ស័យថារងគ្រោះត្រង់ទៅនគរបាលប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ឬកងរាជអាវុធហត្ថមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីកំណត់រកភាពរងគ្រោះ បទល្មើស និងជនសង្ស័យដែលប្រព្រឹត្ត ក្នុងគោលដៅជួយរកសេវាការពារផ្លូវច្បាប់ជូនជនរងគ្រោះ ក្នុងនីតិវិធីតុលាការ ។

៤. ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះជាកុមារ (អនីតិជន) នគរបាល ឬទីភ្នាក់ងារដែលរកឃើញមុនគេ ត្រូវទាក់ទងជាបន្ទាន់ទៅភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ច ដើម្បីស្វែងរកឪពុក ម្តាយ ឬអាណាព្យាបាល ឬក្រុមគ្រួសាររបស់កុមាររងគ្រោះ និងពិនិត្យស្ថានភាពគ្រួសារដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណអំពីលទ្ធភាពក្នុងការផ្តល់សេវាគាំពារកុមារ ។

៥. ជនរងគ្រោះមានភារកិច្ចសហការ ផ្តល់ព័ត៌មានដល់នគរបាលយុត្តិធម៌ប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស តាមរយៈការផ្តល់កិច្ចសម្ភាសន៍ដើម្បីកំណត់ភាពរងគ្រោះ ដោយមានការសម្របសម្រួលពីអ្នក

មានភារកិច្ចកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម ។ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះបដិសេធ ទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាជនរងគ្រោះ ដែលបានធ្វើការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាននេះជូនដល់នគរបាលយុត្តិធមិប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្សដើម្បីសម្របសម្រួលអនុវត្តនីតិវិធីក្នុងការប្រមូលព័ត៌មាន ។

៦. ក្នុងករណីដែលត្រូវការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ និងរកជនរងគ្រោះដទៃទៀត កិច្ចអន្តរាគមន៍ពីនគរបាលយុត្តិធមិគឺជាវិធានការបន្ទាន់និងចាំបាច់។ នគរបាលយុត្តិធមិ ឬអ្នកមានភារកិច្ចត្រូវសម្ភាស ឬប្រមូលព័ត៌មានពីអ្នកដែលអាចផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមពីជនរងគ្រោះដែលអាចជាសាច់ញាតិ មិត្តភក្តិ ក្រុមគ្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ អ្នកពាក់ព័ន្ធ ឬទីភ្នាក់ងារផ្តល់ការគាំទ្រជនរងគ្រោះ។

៧. **ក្រោយពេលប្រតិបត្តិការសង្គ្រោះ** និងរំដោះជនដែលជាប់ក្នុងស្ថានភាពជួញដូរមនុស្ស និង/ឬការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ នគរបាលយុត្តិធមិអាចរក្សាទុកជនដែលបានរំដោះឲ្យមានសុវត្ថិភាពដើម្បីធ្វើការសម្ភាសយកព័ត៌មាន និងធ្វើកំណត់ហេតុជាបន្ទាន់ និងឱ្យបានឆាប់បំផុតនៅកន្លែងធ្វើការរបស់នគរបាលយុត្តិធមិដើម្បីកំណត់រកជនរងគ្រោះ ជនសង្ស័យ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ។

៨. ក្នុងករណីមាន**ពលរដ្ឋខ្មែរកំពុងរងគ្រោះនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ស្ថានតំណាងបេសកកម្មការទូតរបស់ប្រទេសកម្ពុជាប្រចាំប្រទេស ឬតំបន់នោះ ត្រូវចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសសាមី ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការបង្ក្រាប និងសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ ព្រមទាំងសហការជាមួយទីភ្នាក់ងារផ្តល់ការគាំទ្រជនរងគ្រោះ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណ និង ផ្តល់សេវាសមស្របនានា រួមទាំងការបញ្ជូនជាផ្លូវការមកកម្ពុជាវិញ ។

៣.ខ.២. ការណែនាំ ០៤ ចំណុច

១. ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះ ឬ អ្នកតំណាងរបស់ពួកគេមានបំណងដាក់ពាក្យប្តឹង (បណ្តឹងបរិហារ ឬបណ្តឹងទាមទារសំណង)ទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះ ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះទៅនគរបាលយុត្តិធមិ ដើម្បីរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅការិយាល័យប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងការពារអនីតិជន នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលរាជធានី-ខេត្ត។

ក្នុងករណីជនរងគ្រោះ ឬអ្នកតំណាងរបស់ពួកគេមិនមានបំណងដាក់ពាក្យប្តឹងណាមួយទេ ទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះ ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះទៅមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

២. ក្នុងករណីចាំបាច់ នគរបាលយុត្តិធម៌អាចចេញលិខិតកោះហៅជនរងគ្រោះដែលមានអាយុ១៨ឆ្នាំឡើងដើម្បីទៅចូលរួមការសម្ភាសន៍យកព័ត៌មានបន្ថែម ។ ប្រសិនបើជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ការបញ្ជូនត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដោយគោរពតាមខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចលេខ ១០៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ របស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ស្តីពីគោលការណ៍ការពារសិទ្ធិកុមាររងគ្រោះដោយសារការជួញដូរនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងស្របតាមខ្លឹមសារនៃគោលការណ៍ណែនាំលេខ ០០១ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពី ការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទរបស់ក្រុមការងារដឹកនាំ ប.ជ.រ.ព.ភ និង សេចក្តីណែនាំលេខ០០៩ស.អ.យ ស្តីពីការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និង/ឬ ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនៅតាមបណ្តាទីតាំងដែលបានកំណត់របស់អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ។

៣. គ្រប់ការបញ្ជូនជនរងគ្រោះទៅរកសេវា និងទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវអនុវត្តទៅតាមទម្រង់ ដែលមានភ្ជាប់ក្នុង «ឧបសម្ព័ន្ធទី ៥» នៃគោលការណ៍ណែនាំនេះ និងស្របទៅតាមបែបបទដែលមានកំណត់ក្នុងបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់កិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងសារាចរណែនាំ លេខ ០០៩ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជននិងយុវនីតិសម្បទា ស្តីពីការងារសមាហរណកម្ម និងតាមដានក្រុមជនរងគ្រោះដែលបានស្នាក់នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។ ការបញ្ជូនទាំងអស់ត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយនូវទម្រង់កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ។

៤. ដោយឡែក ការបញ្ជូនរបស់នគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវអនុវត្តស្របតាមខ្លឹមសារនៃគោលការណ៍ណែនាំរបស់ អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិស្តីពីការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និង/ឬ ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ នៅតាមបណ្តាទីតាំងដែលបានកំណត់។

៣.គ. ចំណាត់ការសំខាន់ៗក្រោយពីបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ការបញ្ជូនទៅរកសេវាជួយជនរងគ្រោះ

៣.គ.១. ករណីជនរងគ្រោះជាជនជាតិកម្ពុជា

ក. <u>ជនរងគ្រោះកម្ពុជាដែលនៅក្នុងប្រទេស៖</u> បន្ទាប់ពីកំណត់អត្តសញ្ញាណរួចហើយជនរងគ្រោះត្រូវបានបញ្ជូនបន្តទៅរកសេវាផ្សេងៗ ឬធ្វើសមាហរណកម្មទៅកាន់សហគមន៍ដើមឬកន្លែងរស់នៅថ្មីដែលនឹងត្រូវសម្របសម្រួល និងផ្តល់ការគាំទ្រដោយមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះ និងអង្គការជាតិ-អន្តរជាតិផ្សេងៗ ។ ការបញ្ជូនទៅរកសេវាត្រូវធ្វើឡើងតាមទម្រង់ដែលមានភ្ជាប់ក្នុង «ឧបសម្ព័ន្ធទី៥» នៃគោលការណ៍ណែនាំនេះ និងស្របទៅតាមបែបបទដែលមានកំណត់ក្នុងបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់កិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងសារាចរណែនាំលេខ ០០៩ ស.អ.យចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជននិងយុវនីតិសម្បទា ស្តីពីការងារសមាហរណកម្ម និងតាមដានក្រុមជនរងគ្រោះដែលបានស្នាក់នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល **ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។**

ខ. <u>ជនរងគ្រោះកម្ពុជាដែលស្ថិតនៅបរទេស៖</u> បន្ទាប់ពីបានកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមរួច នឹងត្រូវបានការគាំទ្រដោយតំណាងបេសកកម្មការទូតរបស់ប្រទេសកម្ពុជាប្រចាំនៅប្រទេស ឬតំបន់ នោះ និងទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះ។ ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ មានភារកិច្ចចាត់ចែងសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ដើម្បីរៀបចំការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងធ្វើសមាហរណកម្ម ស្របតាមបែបបទជាធរមាន។ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះយល់ព្រមចូលរួមក្នុងដំណើរការយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌនៃប្រទេសនោះ ស្ថានតំណាងបេសកកម្មការទូតរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវសម្របសម្រួលចាត់ចែងតាមនីតិវិធីជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេសសាមី ដើម្បីសម្រួលឱ្យជនរងគ្រោះកម្ពុជាមានសិទ្ធិទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងទទួលបានជម្រក និងការគាំពារសមស្របពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេសនោះ និងទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះនានា ។ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះកម្ពុជាដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងប្រទេសដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប្រទេសកម្ពុជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ ត្រូវធ្វើតាមបែបបទដែលមាន <u>កំណត់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង</u>នោះ ។

៣.គ.២. ករណីជនរងគ្រោះជាជនបរទេស

ក្នុងករណីជនរងគ្រោះនៃប្រទេសដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប្រទេសកម្ពុជា ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះត្រូវអនុវត្តស្របតាមខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ។

ក្នុងករណីជនរងគ្រោះនៃប្រទេសដែលមិនមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប្រទេសកម្ពុជាក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជននិងយុវនីតិសម្បទាត្រូវសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនិងទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះ ដើម្បីចាត់ចែង និងរៀបចំការធ្វើមាតុភូមនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះស្របតាមនីតិវិធីជាធរមាន។

ទទួលបានគោលការណ៍ណែនាំនេះ ស្ថាប័ន អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់អនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី...២៥...ខែ.........ឆ្នាំ ២០១៥

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ
ជ. គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស

សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង

ចម្លងជូន:
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- គ្រប់ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ
- អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ
- បញ្ជាការដ្ឋានកងរាជអាវុធហត្ថលើផ្ទៃប្រទេស
- គ្រប់សាលារាជធានី-ខេត្ត
- គ្រប់អង្គការជាតិ-អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធ១៖ ក្រមសីលធម៌ក្នុងការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណ ជនរងគ្រោះ

ឧបសម្ព័ន្ធ២៖ ទម្រង់សម្ភាសន៍ខ្លី សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

ឧបសម្ព័ន្ធ៣៖ ទម្រង់លម្អិត សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

ឧបសម្ព័ន្ធ៤៖ ទម្រង់ស្នើសុំការយល់ព្រមដើម្បីសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

ឧបសម្ព័ន្ធ៥៖ ទម្រង់បញ្ជូនទៅរកសេវា

ឧបសម្ព័ន្ធ១

ក្រមសីលធម៌ក្នុងការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណ ជនរងគ្រោះ

អ្នកដែលមានភារកិច្ចក្នុងការធ្វើសម្ភាសន៍ ជនណាម្នាក់ដើម្បីកំណត់រកភាពរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ គប្បី ប្រតិបត្តិតាមក្រមសីលធម៌ ដូចមានចែងខាងក្រោម៖

មុននឹងធ្វើការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ឬជនដែលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ (ដែលតទៅនេះហៅថា អ្នកឆ្លើយ) មន្ត្រីឬបុគ្គលិកសម្ភាសន៍(ដែលតទៅនេះហៅថាអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍)គប្បីស្វែងរកព័ត៌មាននានាពាក់ព័ន្ធអង្គហេតុ ដែលជាលទ្ធផលនៃកិច្ចសម្ភាស ផ្តល់ដោយអ្នកឆ្លើយ តែមិនមែនជាសំនួរដដែលៗ នាំឲ្យធុញទ្រាន់ ។

ម្យ៉ាងទៀត ការសម្ភាសបែបកុមារមេត្រី ត្រូវយកមកអនុវត្តក្នុងករណីអ្នកឆ្លើយជាកុមារ ។

ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន គួររកអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍មានភេទដូចគ្នានឹងអ្នកឆ្លើយ និងមានជំនាញ ឬឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីវិធីសាស្ត្រសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ ។

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ អ្នករៀបចំការសម្ភាស និងអ្នកបញ្ជូនជនរងគ្រោះ ឬជនដែលទំនងជាអាចរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ និងអនុវត្តតាមគោលការណ៍ដែលជាក្រមសីលធម៌សម្រាប់អ្នកសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ ដូចខាងក្រោម៖

១. មិនបង្កការឈឺចាប់ គ្រោះថ្នាក់ ការរើសអើងក្នុងសង្គម និងភាពអាម៉ាស់ដល់ជនរងគ្រោះ៖

អ្នកឆ្លើយអាចប្រឈមនឹងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ និងងាយរងការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តព្រោះថាពួកគេធ្លាប់បានជួបប្រទះនឹងវិបត្តិធ្ងន់ធ្ងរដែលជាលទ្ធផលនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។ ដូច្នេះ បើសិនណាជាមានហេតុផលណាមួយដែលនាំឱ្យជឿជាក់ថា ការធ្វើសម្ភាសនឹងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់គេ (អ្នកឆ្លើយ) និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ ដូចជាការសងសឹក ការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្ត ការរើសអើង និងភាពអាម៉ាស់ក្នុងសង្គម នោះការសម្ភាសមិនត្រូវអនុវត្តឡើយ ។ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវផ្នែកសីលធម៌ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណឱ្យបានហ្មត់ចត់អំពីភាពងាយរងគ្រោះដែលអាចកើតឡើងដោយសារការរៀបចំកិច្ចសម្ភាស ។

២. ធានាសុវត្ថិភាព សន្តិសុខ និងផាសុកភាព

នៅមុនពេលចាប់ផ្តើមសន្ទនា អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវធានាថា អ្នកឆ្លើយពិតជាមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាព ។ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍មានកាតព្វកិច្ចស្វែងយល់ និងឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការបន្ទាន់ចាំបាច់ផ្សេងៗរបស់អ្នកឆ្លើយ ដែលមានដូចជាតម្រូវការថែទាំផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ការពិគ្រោះយោបល់ ចំណីអាហារ និងទឹកជាដើម។

អ្នកឆ្លើយមិនគួរត្រូវបានគេសម្ភាស ខណៈពេលដែលខ្លួនកំពុងមានការឈឺចាប់ មិនស្រួល

ក្នុងចិត្ត ឬត្រូវការសេវាវេជ្ជសាស្ត្របន្ទាន់ឡើយ។ ការរៀបចំកិច្ចសម្ភាសនិងទីកន្លែងសម្ភាសន៍ត្រូវធានានូវផាសុកភាពសម្រាប់អ្នកឆ្លើយ ។ ឧទាហរណ៍ កន្លែងសម្ភាសន៍ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់មួយដោយឡែក មានខ្យល់និងពន្លឺចេញចូលគ្រប់គ្រាន់ និងមានបន្ទប់ទឹក។ល។ក្នុងករណីអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍មានគ្នាច្រើន (ដូចជា អ្នកសួរ អ្នកកត់ត្រា អ្នកបកប្រែ អ្នកពិគ្រោះយោបល់និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត) ការរៀបចំការសម្ភាសត្រូវតែយ៉ាងណាមិនឱ្យអ្នកឆ្លើយមានអារម្មណ៍ទទួលការគៀបសង្កត់។ ជាទូទៅ ដើម្បីបញ្ចៀសការភ័យខ្លាច អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍គួរប្រើប្រាស់សម្លៀកបំពាក់ស៊ីវិល។ ចំពោះនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិ និងក្រមសីលធម៌ជាធរមាន។

៣. ធានាឯកជនភាព

រាល់កិច្ចសម្ភាសជាមួយអ្នកឆ្លើយទាំងអស់ ត្រូវរៀបចំឡើងក្នុងបរិយាកាសដែលរក្សាបាននូវលក្ខណៈឯកជនដោយមិនមានការរំខាន។ បើទោះបីជាការសម្ភាសត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងការិយាល័យមានទំហំតូច និងអ៊ូអរក្តី ភាពជាឯកជនសម្រាប់អ្នកឆ្លើយម្នាក់ៗត្រូវធានាឱ្យបានហើយបើក្នុងករណីមិនអាចធានាឯកជនភាពបានទេ ការសម្ភាសមិនត្រូវធ្វើឡើយ របៀតទាល់តែមានបរិយាកាសសមស្រប។ បើអាចធ្វើបាន ការសម្ភាសត្រូវធ្វើឡើងចំពោះអ្នកឆ្លើយម្តងម្នាក់ៗ (ក្នុងករណីអ្នកឆ្លើយមានចំនួនច្រើននាក់)។

៤. រក្សាការសម្ងាត់

ការធានារក្សាការសម្ងាត់មានន័យថាអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវធានាថារាល់ទិន្នន័យទាំងអស់ទាក់ទងនឹងអ្នកឆ្លើយ ឬផ្តល់ដោយអ្នកឆ្លើយត្រូវរក្សាជាការសម្ងាត់ និងរក្សាទុកដោយសុវត្ថិភាព ។ អ្នកឆ្លើយគប្បីត្រូវបានប្រាប់ឱ្យដឹងអំពីវិធានការជាក់លាក់ដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីធានាការសម្ងាត់ ។ ការរក្សាការសម្ងាត់ទាមទារឱ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាប់ជាប្រចាំទៅលើការរក្សាព័ត៌មានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឬផ្ទាល់មាត់ទិន្នន័យតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិចទូរសព្ទ វីដេអូ និងទម្រង់ផ្សេងៗនៃព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកឆ្លើយ ។ ព័ត៌មានគួរត្រូវបានចែករំលែកនៅក្នុងចំណោមបុគ្គលពាក់ព័ន្ធដោយផ្អែកលើគោលការណ៍នៃ«ភាពចាំបាច់ដែលត្រូវដឹង»។ ការចែករំលែកព័ត៌មានដែលផ្អែកលើគោលការណ៍នេះត្រូវប្រាប់ដល់អ្នកឆ្លើយឱ្យបានដឹង និងត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់អំពីវិធានការទាក់ទងនឹងអនាមិកភាព (ដូចជាការប្រើប្រាស់លេខកូដ អក្សរកាត់ ឈ្មោះប្រឌិត ការបិទបាំងមុខមាត់ ទីកន្លែង និងស្លាកសញ្ញានៅក្នុងរូបថត ជាដើម)។ វាជាការរំលោភលើសិទ្ធិបុគ្គលក្នុងករណីដែលមានការចែករំលែកព័ត៌មាន ឬរូបភាពទាក់ទងនឹងសុខភាព វេជ្ជសាស្ត្រ ឬអត្តសញ្ញាណអ្នកឆ្លើយដោយគ្មានការយល់ព្រមច្បាស់លាស់ជាមុនពីអ្នកឆ្លើយ ឬពីឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាល ឬអ្នកថែរក្សារបស់ពួកគេ។

៥. ផ្តល់ព័ត៌មានពេញលេញ និងការស្នើសុំការយល់ព្រម

ព័ត៌មាន និងលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ទាក់ទងនឹងជម្រើសរបស់អ្នកឆ្លើយត្រូវផ្តល់ដល់សាមីខ្លួនជាមុនដើម្បីពួកគេអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តត្រឹមត្រូវ និងប្រសើរបំផុតសម្រាប់សុវត្ថិភាពសុខភាព សុខុមាលភាព និងផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ មុននឹងចាប់ផ្តើមទទួលយកការសម្ភាស។ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញ និងសិទ្ធិយល់ព្រម ឬបដិសេធការសម្ភាសដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរង

គ្រោះព្រមទាំងការថតរូបភាពនិងសំឡេង គឺជាសិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់អ្នកឆ្លើយ។ ចំពោះនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវអនុវត្តតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

ជាទូទៅ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់អ្នកឆ្លើយដូចតទៅៈ

- ណែនាំខ្លួន ប្រាប់ឈ្មោះ មុខតំណែង តួនាទី និងលទ្ធភាពផ្តល់ឬបញ្ជូនទៅរកសេវាគាំទ្រផ្សេងៗដល់ជនរងគ្រោះ
- ពន្យល់អំពីគោលបំណងនៃការស្នើសុំការយល់ព្រម និងការសម្ភាស
- ពន្យល់ដោយសង្ខេបអំពីខ្លឹមសារនៃការសម្ភាស
- ពន្យល់អំពីផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចសម្ភាស និងដំណើរការនៃកិច្ចសម្ភាសរួមទាំងរយៈពេលសម្ភាសន៍ និងការប៉ះប៉ូវការខាតបង់ពិតប្រាកដ រួមទាំងការខាតបង់ពេលវេលា (ចំណាយធ្វើដំណើរ ឬអាហារ និងការបាត់បង់ពេលវេលាប្រកបរបរទទួលទាន)
- ពន្យល់អំពីសិទ្ធិសាកសួរក្នុងករណីមានចម្ងល់ឬការព្រួយបារម្ភណាមួយ សិទ្ធិមិនឆ្លើយ និងសិទ្ធិមិនឱ្យគេថតរូប-សំឡេង ជាដើម
- ពន្យល់អំពីសិទ្ធិបុគ្គលទាក់ទងនឹងកំណត់ត្រាសម្ភាសន៍ ឯកសារ និងភ័ស្តុតាងផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ឬឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន។ល។
- ពន្យល់អំពីគោលការណ៍រក្សាការសម្ងាត់ និងផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកឆ្លើយសម្រេចចិត្តថាតើព័ត៌មានដែលនឹងផ្តល់អាចឬមិនអាចប្រើប្រាស់បានក្នុងការបញ្ជូនបន្តទៅនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រនានាតាមករណីសមស្រប
- ធានាចំពោះជនរងគ្រោះថាគ្មានចម្លើយណាមួយដែលចាត់ទុកថាត្រូវ ឬខុសឡើយ ហើយសំណួរដែលសួរគឺវាមានលក្ខណៈទូទៅសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា
- ចៀសវាងដាក់សម្ពាធ ឬលក្ខខណ្ឌណាមួយលើអ្នកឆ្លើយ
- សំណួរសំខាន់ចុងក្រោយមុននឹងចាប់ផ្តើមការសម្ភាសជាផ្លូវការគឺ«*តើខ្ញុំអាចចាប់ផ្តើមសម្ភាសពេលនេះបានដែរឬទេ?*»។

ការយល់ព្រមទទួលយកការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណត្រូវបង្ហាញចេញពីឆន្ទៈពិតប្រាកដដោយសេរី ច្បាស់លាស់ និងដឹងជាមុន។ ការយល់ព្រមត្រូវតែផ្តល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

៦. សួរសំណួរត្រូវមានលក្ខណៈសាមញ្ញ និងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ

ជាទូទៅ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវរបៀបរបប និងឥរិយាបថសួរសំណួរដូចខាងក្រោមៈ

- ការសួរ និងប្រើប្រាស់សំឡេងមានលក្ខណៈអព្យាក្រឹត្យនិងមានសុជីវធម៌
- ការប្រើប្រាស់ភាសាសាមញ្ញងាយយល់ និងមានសីលធម៌ ឬពាក្យពេចន៍ដូចគ្នានឹងពាក្យពេចន៍ដែលអ្នកឆ្លើយបានប្រើ
- ការសម្រួលប្រយោគ និងបកស្រាយបំភ្លឺ ក្នុងករណីអ្នកឆ្លើយនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់

- ការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានសំណួរផ្សេងៗ បើទោះបីជាពេលខ្លះការសួរសំណួរនោះអាចជាការរំខានក៏ដោយ
- ការមិនសួរសំណួរច្រំដែល ឬសំណួរណាដែលអ្នកឆ្លើយបានផ្តល់ចម្លើយរួចហើយ
- ការមិនប្រើសំណួរឌឺដង ឬបញ្ចៀចបញ្ចៀរការសួរសំណួរផ្តោតតែទៅលើប្រធានបទ និងកុំនិយាយលើសពីការចាំបាច់
- ការធានាមិនឱ្យមានអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ច្រើននាក់សួរសំណួរក្នុងពេលតែមួយ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវចេះប្រើរបៀបផ្តល់សញ្ញាឱ្យគ្នា
- ការសួរសំណួរតាមលំដាប់លំដោយម្តងមួយៗ ដោយចាប់ផ្តើមពីសំណួរដែលមិនស្វរស្មុគស្មាញមុន ហើយវិធីសាស្ត្រនៃការសួរគឺគួរប្រើសំណួរបើកដើម្បីអាចស្វែងយល់បន្ថែមទៀតពីអារម្មណ៍ និងអាកប្បកិរិយា បន្ទាប់មកគួរប្រើសំណួរចំៗដើម្បីទាញយកចម្លើយលម្អិតជាងមុន។ ជាទូទៅ សំណួរដែលចាប់ផ្តើមដំបូងគួរជាសំណួរកសាងទំនុកចិត្តដែលមានដូចជាសំណួរទាក់ទងនឹងសុខុមាលភាព និងតម្រូវការរបស់អ្នកឆ្លើយ(តម្រូវការបន្ទាន់ផ្ទាល់ខ្លួន សុវត្ថិភាព ឬតម្រូវការវេជ្ជសាស្ត្រ ។ល។) បន្ទាប់មកអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍គួរសួរសំណួរអព្យាក្រិត្យដែលមានដូចជា ឈ្មោះ អាយុ ទីកន្លែងកំណើត មុខរបរពីមុន ។ល។ សំណួរស្មុគស្មាញ ឬប៉ះពាល់អារម្មណ៍គួរសួរនៅក្រោយគេ ដែលមានដូចជាសំណួរទាក់ទងនឹងសមាជិកគ្រួសារ អាសយដ្ឋានស្នាក់នៅ ការជ្រើសរើស បន្លាស់ទី ការកេងប្រវ័ញ្ច ការរំលោភបំពាន ពេស្យាចារនិងសកម្មភាពខុសច្បាប់នានាពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពរបស់អ្នកឆ្លើយ(ដែលមានដូចជា ការមានឬប្រើប្រាស់ឯកសារក្លែងក្លាយការឆ្លងដែនខុសច្បាប់ ឬការមានឬប្រើប្រាស់សារធាតុញៀន ។ល។)។ការសម្ភាសត្រូវបញ្ចប់ជាមួយនឹងសំណួរដែលមិនស្វរសេីប និងមិនធ្វើឱ្យអ្នកឆ្លើយខ្វាយខ្វល់ច្រើន (ដូចជាគោលបំណងឬតម្រូវការនៅពេលខាងមុខបន្ទាប់ពីកិច្ចសម្ភាសនេះ)
- ការសួរមិនត្រូវមានលក្ខណៈជាការសួរចម្លើយ ចោទប្រកាន់ ឬធ្វើឱ្យអ្នកឆ្លើយគិតថាអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍មានការសង្ស័យទៅលើចម្លើយរបស់ខ្លួនឡើយ។

៧. ស្តាប់ប្រកបដោយលក្ខណៈសកម្ម និងឆ្លើយតប

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់ដោយសកម្ម តាមរយៈការៈ

- បង្ហាញអាការៈឱ្យឃើញថាអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍កំពុងស្តាប់
- ផ្ចង់អារម្មណ៍នឹងអ្នកឆ្លើយដោយយកចិត្តទុកដាក់
- ទុកពេលឱ្យអ្នកឆ្លើយរកនឹក និងបញ្ចេញអារម្មណ៍តាមសម្រួល
- សួរសំណួរបញ្ជាក់ឡើងវិញ
- ចេះសង្កេតមើលទឹកមុខ កាយវិការ និងឥរិយាបថរបស់អ្នកឆ្លើយ
- មិននិយាយកាត់នៅពេលអ្នកឆ្លើយកំពុងនិយាយ

- មិននិយាយពិភាក្សាគ្នាជាមួយមិត្តរួមការងារនៅចំពោះមុខអ្នកឆ្លើយក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចសម្ភាស។

៨. ការធានាឱ្យមានអារម្មណ៍ ឬឥរិយាបថមិនលម្អៀង

ទោះបីជាខ្លួនមានជំនឿ សាសនា វប្បធម៌ ស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ច ជាតិពន្ធុ និងបុគ្គលិកលក្ខណៈឬភេទខុសពីអ្នកឆ្លើយក៏ដោយ ក៏អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍មិនត្រូវបណ្តោយឱ្យអារម្មណ៍ ឬអាកប្បកិរិយាលម្អៀងដោយសារមូលហេតុខាងលើនេះ កើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលសម្ភាសន៍ឡើយ ជាពិសេសគឺមិនត្រូវសំដែងអាកប្បកិរិយាដែលធ្វើឱ្យអ្នកឆ្លើយមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនគេអន់ ឬគ្មានតម្លៃ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍មិនត្រូវប្រើប្រាស់បទពិសោធ និងការសន្មត់ផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការសួរយកព័ត៌មានឡើយ។ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ក៏ត្រូវរក្សាអារម្មណ៍ និងទឹកមុខរបស់ខ្លួនធម្មតាតាំងពីពេលចាប់ផ្តើមរហូតដល់ពេលបញ្ចប់ការសម្ភាស។

៩. ការប្រព្រឹត្តប្រកបដោយមនុស្សធម៌ការយល់ចិត្ត ការគោរព និងសមភាព

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកឆ្លើយប្រកបដោយលក្ខណៈមនុស្សធម៌ការយល់ចិត្ត ការគោរព សមភាព និងភាពអត់ធ្មត់ ជាពិសេសត្រូវឆ្លើយតបឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពទៅនឹងសំណូមពរ និងការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នកឆ្លើយ ។ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះឥរិយាបថរបស់ខ្លួនដែលមានដូចជារបៀបអង្គុយ ដាក់ដៃ ឈរ ធ្វើកាយវិការ និងការប្រើក្រសែភ្នែកទៅលើអ្នកឆ្លើយ។

១០. ការសម្រួលឱ្យអ្នកឆ្លើយមានម្ចាស់ការលើខ្លួនឯង និងមិនបន្ទោសខ្លួនឯង

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ ឬអ្នករៀបចំការបញ្ជូនជនរងគ្រោះត្រូវក្រើនរំឭក និងលើកទឹកចិត្តឱ្យអ្នកឆ្លើយធ្វើការសម្រេចចិត្ត និងម្ចាស់ការដោយខ្លួនឯងនៅអំឡុងពេលសម្ភាសន៍និងពេលបញ្ជូន ។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យអ្នកឆ្លើយយល់ច្បាស់អំពីកំហុសដែលប្រព្រឹត្តដោយជនជួញដូរមនុស្ស និងចៀសវាងអារម្មណ៍ស្តីបន្ទោសលើខ្លួនឯង។

១១.ការពន្យល់ប្រាប់អំពីសិទ្ធិសុំធ្វើកោសល្យវិច័យ និងការត្រួតពិនិត្យខាងផ្នែកបច្ចេកទេស ឬវិទ្យាសាស្ត្រ

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវប្រាប់អ្នកឆ្លើយអំពីសិទ្ធិស្នើសុំធ្វើកោសល្យវិច័យ និងការត្រួត ពិនិត្យខាងផ្នែកបច្ចេកទេស ឬវិទ្យាសាស្ត្រដើម្បីទទួលបានភ័ស្តុតាងចាំបាច់ ឬដើម្បីចាត់វិធានការផ្សេងៗតាមផ្លូវច្បាប់ ។ ការធ្វើកោសល្យវិច័យ ឬការត្រួតពិនិត្យខាងផ្នែកបច្ចេកទេសឬវិទ្យាសាស្ត្រត្រូវធ្វើឡើងដោយអ្នកជំនាញ។

១២. ការបកប្រែភាសា

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវផ្តល់ការបកប្រែភាសាដើម្បីសម្រួលដល់ការសម្ភាស និងការបញ្ជូន។ អ្នកបកប្រែត្រូវជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នបំផុតដោយចៀសវាងអ្នកដែលមានគំនិតរើសអើងចំពោះអ្នកឆ្លើយ និងអ្នកបកប្រែដែលខ្វះភាពអត់ធ្មត់ ។ ជាគោលការណ៍អ្នកបកប្រែត្រូវជ្រើសរើសដោយឆ្លងកាត់ការត្រួតពិនិត្យផ្នែកសន្តិសុខ ភាពអាចទទួលយកបានដោយអ្នកឆ្លើយ ការណែនាំឬបណ្តុះបណ្តា

លខ្លី (ជាពិសេសការណែនាំអំពីបរិបទនៃការសម្ភាស ការប្រើប្រាស់ភាសាដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេស ជាដើម) និងការសន្យាថាការបកប្រែពិតជាត្រឹមត្រូវ។ អ្នកបកប្រែមិនត្រូវផ្តល់ចម្លើយបន្ថែម ឬជំនួសចម្លើយរបស់អ្នកឆ្លើយឡើយ។

១៣. ការផ្អាកការសម្ភាសចំពោះករណីចាំបាច់

ការឆ្លើយសំណួរ ឬរៀបរាប់ឡើងវិញនូវបទពិសោធដែលត្រូវគេជួញដូរ ឬកេងប្រវ័ញ្ចអាចប៉ះពាល់ ឬដាក់សម្ពាធបន្ថែមលើផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តរបស់បុគ្គលដែលកំពុងតានតឹងចិត្តស្រាប់។ ដូច្នេះមធ្យោបាយដែលល្អគឺត្រូវឱ្យអ្នកឆ្លើយរៀបរាប់អំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះខ្លួនគេ និងបង្ហាញពីអារម្មណ៍របស់ពួកគេតាមសម្រួលដោយចៀសវាងភាពប្រញាប់ប្រញាល់ ការបន្ទុចបង្អាក់ ឬការរំខាននានា។ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវចេះសង្កេត និងយល់អំពីអារម្មណ៍របស់អ្នកឆ្លើយ។ ក្នុងករណីសមស្រប អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍អាចផ្អាកការសម្ភាស និងឱ្យអ្នកឆ្លើយបានឈប់សម្រាក អាចប្តូរប្រធានបទ ឬលើកពេលសម្ភាសន៍ទៅថ្ងៃក្រោយវិញ។ ករណីខ្លះទៀត អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវស្វែងរក ឬស្នើសុំកិច្ចសហការពីគ្រូពេទ្យវិជ្ជាជីវៈ ឬទីភ្នាក់ងារជំនាញ ដើម្បីផ្តល់ការពិគ្រោះយោបល់ជាបន្ទាន់ដល់អ្នកឆ្លើយ។

១៤. ការត្រៀមរៀបចំសម្រាប់ការបញ្ជូនជនរងគ្រោះ

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ត្រូវមានព័ត៌មានទំនាក់ទំនងពិតប្រាកដរបស់អាជ្ញាធរ ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាគាំទ្រជនរងគ្រោះផ្សេងៗដូចជាស្ថាប័ន និងអង្គការផ្តល់សេវាវេជ្ជសាស្ត្រ សេវាចិត្តសង្គម សេវាសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ច ជម្រក មណ្ឌល មជ្ឈមណ្ឌលស្នាក់នៅ។ល។ ហើយគប្បីត្រៀមខ្លួនជាស្រេចចំពោះការធ្វើអន្តរាគមន៍ចាំបាច់នានាដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការបញ្ជូនទៅរកសេវាផងក្នុងករណីជួបប្រទះនឹងហេតុការណ៍ណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ៖

- អ្នកឆ្លើយមានអាការឈឺ ឬការប៉ះពាល់ដល់រូបរាងកាយ ឬត្រូវការព្យាបាល
- អ្នកឆ្លើយស្នើសុំទូរសព្ទទៅក្រុមគ្រួសារ ឬអ្នកដែលខ្លួនទុកចិត្ត
- អ្នកឆ្លើយមិនមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខនៅពេលត្រឡប់ទៅលំនៅឋានវិញ ឬគ្មានលំនៅឬទីសំណាក់
- អ្នកឆ្លើយត្រូវការកន្លែងដើម្បីបួងសួងតាមប្រពៃណី និងសាសនារបស់ខ្លួន
- អ្នកឆ្លើយត្រូវការអាហារ ឬការគាំទ្រជាបន្ទាន់ផ្សេងទៀត
- អ្នកឆ្លើយត្រូវការត្រឡប់ទៅកន្លែងដែលធ្លាប់ត្រូវគេជួញដូរ ឬធ្វើអាជីវកម្មវិញ ដោយសារ គេត្រូវការសង្គ្រោះបងប្អូន ឬត្រូវទៅយកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬលុយកាក់របស់ពួកគេ
- អ្នកឆ្លើយត្រូវបានវាយដំ រំលោភ ឬបំពារបំពានដោយជនជួញដូរមនុស្ស អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬបុគ្គលិកមជ្ឈមណ្ឌល ឬត្រូវបានគេឆែកឆេរដោយបង្ខំ ឬត្រូវបានគេបង្ខំឱ្យពិនិត្យរកមើលមេរោគអេដស៍ជាដើម។អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍គប្បីកត់ត្រាទុករាល់ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការរំលោភបំពានទាំងនេះ ហើយត្រូវសួរយោបល់អ្នកឆ្លើយថាតើគាត់ចង់ធ្វើដូចម្តេច (ដូចជាចង់ប្តឹង ឬទាមទារយកទ្រព្យសម្បត្តិមកវិញជាដើម) ។ អ្នកធ្វើ

សម្ភាសន៍ ត្រូវទទួលការយល់ព្រមពីអ្នកឆ្លើយជាមុនសិន មុននឹងធ្វើការចែករំលែកព័ត៌មានទាំងនេះទៅអាជ្ញាធរ ស្ថាប័ន ឬទីភ្នាក់ងារផ្សេងទៀត។

១៥. ការចៀសវាងធ្វើឱ្យអ្នកឆ្លើយរំពឹងទុកខុសពីការពិត

អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ អ្នករៀបចំការសម្ភាស និងអ្នកបញ្ជូនជនរងគ្រោះមិនត្រូវសន្យាធ្វើឱ្យអ្នកឆ្លើយមានក្តីរំពឹងទុកខ្ពស់ដែលមានលក្ខណៈមិនពិតប្រាកដណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណនេះឡើយ។

ឧបសម្ព័ន្ធ២

លេខកូដជនរងគ្រោះ៖ ____________

ទម្រង់សម្ភាសន៍ខ្លី

សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ធ្វើសម្ភាសន៍: ______/______/______ | ម៉ោង________ដល់ ________☐ព្រឹក ☐រសៀល ☐យប់

ទីកន្លែងសម្ភាសន៍: ____________________

ភូមិ____________ឃុំ/សង្កាត់____________ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ____________

រាជធានី/ខេត្ត____________ប្រទេស____________

អ្នកបកប្រែភាសា:☐មាន ☐គ្មាន

ឈ្មោះ____________មុខរបរ____________

អាសយដ្ឋាន:____________________

លេខទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង:____________________

ផ្នែកទី១: ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គល

នាមត្រកូល:____________ | នាមខ្លួន:____________

ឈ្មោះហៅក្រៅ(ប្រសិនមាន) : ____________

ភេទ: ☐ប្រុស☐ស្រី | ថ្ងៃ ខែឆ្នាំ កំណើត:______/______/______ | អាយុ :______ឆ្នាំ

ទីកន្លែងកំណើត: ភូមិ____________ឃុំ/សង្កាត់____________ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ____________រាជធានី/ខេត្ត ____________ ប្រទេស____________

អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន: ភូមិ____________ឃុំ/សង្កាត់____________ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ____________រាជធានី/ខេត្ត ____________ ប្រទេស____________

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ចាកចេញពីទីលំនៅចុងក្រោយ:

______/______/______នៅអាយុ : ______ឆ្នាំ

ស្ថានភាពគ្រួសារ:

☐លីវ ☐មានប្តី/ប្រពន្ធ ☐ពោះម៉ាយ/មេម៉ាយ

☐លែងលះ ☐ផ្សេងៗ____________

ចំនួនអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក : ____________

សញ្ជាតិ: ☐ខ្មែរ ☐វៀតណាម ☐ឡាវ ☐ភូមា ☐ផ្សេងៗ________

ដើមកំណើត : ☐ខ្មែរ ☐វៀតណាម ☐ឡាវ ☐ភូមា ☐ផ្សេងៗ________

កម្រិតវប្បធម៌: ____________________

មុខរបរបច្ចុប្បន្ន :

☐នេសាទ ☐ចិញ្ចឹមសត្វ ☐កសិកម្ម ☐សំណង់

☐បម្រើតាមផ្ទះ ☐សុំទាន ☐កាត់ដេរ ☐រកស៊ីផ្លូវភេទ

☐គ្មានការងារធ្វើ ☐សិស្ស

☐ផ្សេងៗ____________________

មុខរបរពីមុន :

☐នេសាទ ☐ចិញ្ចឹមសត្វ ☐កសិកម្ម ☐សំណង់

☐បម្រើតាមផ្ទះ ☐សុំទាន ☐កាត់ដេរ ☐រកស៊ីផ្លូវភេទ

☐គ្មានការងារធ្វើ ☐សិស្ស

☐ផ្សេងៗ____________________

អាសយដ្ឋានបណ្ដោះអាសន្ន: ភូមិ________________ ឃុំ/សង្កាត់________________

ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ________________ រាជធានី/ខេត្ត________________ ប្រទេស________________

ទូរស័ព្ទផ្ទាល់ខ្លួន:________________

និង ទូរស័ព្ទដែលអាចទាក់ទងបាន: ________________

លេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ:________________

ឬ ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ:________________

ផ្នែកទី២: សំណួរ

សកម្មភាព

១.តើអ្នកបានចាកចេញពីផ្ទះ ពីពេលណា? ធ្វើដំណើរទៅណាខ្លះ? តើអ្នកទៅទីនោះជាមួយអ្នកណា?

____

____

មធ្យោបាយ

២.តើអ្នកត្រូវគេធ្វើបាបមែនទេ? បាទ/ចាស់ □ ទេ□

ដូចម្ដេចខ្លះ?

____

(កំណត់សម្គាល់)____

៣.តើអ្នកមានរបួសឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□ សម្គាល់: ________________

តើអ្នកត្រូវការគេជួយដែរឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□ សម្គាល់:________________

____

៤.តើមានអ្នកណាគំរាមកំហែងអ្នកដែរឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□

សម្គាល់:____

៥.តើគ្រួសារអ្នកត្រូវគេគំរាមកំហែងដែរឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□

សម្គាល់: ____

៦.តើអ្នកមានលិខិតឆ្លងដែន ឬលិខិតបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួនឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□

តើលិខិតនោះនៅឯណា? ____

____

៧.តើអ្នកត្រូវគេបង្ខំឱ្យស្នាក់នៅកន្លែងណាមួយដែរឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□

សម្គាល់:____

៨.តើអ្នកមានសេរីភាពធ្វើដំណើរក្នុងពេលសម្រាកពីការងារដែរឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□

សម្គាល់: ____

៩.តើអ្នកត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការងារដែលអ្នកមិនចង់ធ្វើដែរឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□

សម្គាល់: ____

គោលបំណង

១០.តើអ្នកត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការដើម្បីកាត់បំណុលដែរឬទេ? បាទ/ចាស់□ ទេ□

សម្គាល់:____

១១.តើអ្នកចង់ឈប់ពីការងារនេះដែរឬទេ? ហេតុអ្វី? ចង់ឈប់□ មិនចង់ឈប់□

ព្រោះ ____

១២.តើអ្នកទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលគ្រប់ចំនួនតាមកិច្ចសន្យាការងារដែរឬទេ?   ទទួលបាន□   មិនទទួលបានទេ□

សម្គាល់:______________________________

សំណួរបន្ថែម

១៣.តើអ្នកមានអារម្មណ៍ដូចម្តេច?

____

១៤.តើអ្នកចង់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញឬទេ?   បាទ/ចាស់□   ទេ□

សម្គាល់:______________________________

១៥.ប្រសិនបើមានការចាំបាច់តើខ្ញុំអាចសួរសំណួរបន្ថែមទៀតបានដែរឬទេ? (បញ្ជីសំណួរលម្អិត)   បាទ/ចាស់□   ទេ□   សម្គាល់:______________________________

បុគ្គលមានឆន្ទៈផ្តល់ការទំនាក់ទំនងពេលក្រោយ   បាទ/ចាស់□   ទេ□

សម្គាល់:______________________________

ប្រភេទសេវាដែលបុគ្គលត្រូវការ:______________________________

____

ផ្នែកទី៣: ការវាយតម្លៃរហ័សធ្វើឡើងដោយអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍	
បុគ្គលអាចជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស៖	
១.មិនមានសេរីភាពបន្លាស់ទីនៅក្រៅម៉ោងធ្វើការ	១.□
២.ត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការ និងស្នាក់នៅកន្លែងណាមួយ	២.□
៣.ត្រូវគេរំលោភបំពាន	៣.□
៤.មានការភ័យខ្លាច ឬរងការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារការគំរាមកំហែង	៤.□
៥.ត្រូវគេដកហូតឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណឬឯកសារធ្វើដំណើរ។	៥.□
៦.មិនទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល ឬទទួលបានតិចតួចបំផុត	៦.□
ក្នុងករណីបុគ្គលនោះជាកុមារ លក្ខណវិនិច្ឆ័យដែលអាចចាត់ទុកជាជនរងគ្រោះមានដូចតទៅ៖	
១.កុមារអនាថា ឬគ្មានគោលដៅច្បាស់លាស់	១.□
២.កុមារពេស្យាចារ	២.□
៣.ត្រូវគេរំលោភបំពាន	៣.□
៤.ពលកម្មលើកុមារ ដែលមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ គ្រោះថ្នាក់ និងកេងប្រវ័ញ្ច	៤.□

ស្នាមម្រាមដៃ និងឈ្មោះអ្នកឆ្លើយ   **ហត្ថលេខានិងឈ្មោះអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍**

ស្នាមម្រាមដៃ និងឈ្មោះអ្នកបកប្រែ

ឧបសម្ព័ន្ធ៣

លេខកូដជនរងគ្រោះ

____

ទម្រង់លម្អិត

សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

ផ្នែកទី១: ព័ត៌មានគោល

ប្រភពព័ត៌មានដែលបញ្ជូនមក: ☐អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ☐អង្គការអន្តរជាតិ ☐ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល

☐មន្ត្រីអនុវត្តន៍ច្បាប់ ☐អន្តោប្រវេសន៍ ☐ស្ថានទូត ☐ស្ថានកុងស៊ុល ☐ចូលមកដោយផ្ទាល់

☐គ្រួសារ ☐មិត្តភក្តិ ☐អនិតិជន ☐ផ្សេងៗ_______________

ឈ្មោះស្ថាប័ន/អង្គការ/បុគ្គលដែលបញ្ជូនមក: _______________

អាសយដ្ឋាន និងលេខទូរស័ព្ទរបស់អ្នកបញ្ជូនមក: ភូមិ_______________ឃុំ/សង្កាត់_______________

ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ_______________

រាជធានី/ខេត្ត _______________ប្រទេស_______________

លេខទូរសព្ទ:_______________

ព័ត៌មានអំពីអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ និងអ្នកបកប្រែ

នាម និងគោត្តនាមអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍:_______________

ឈ្មោះស្ថាប័ន/អង្គការ:_______________

ព័ត៌មានទំនាក់ទំនងអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍:អាសយដ្ឋាន _______________

____

លេខទូរស័ព្ទ _______________អ៊ីម៉ែល _______________

ភាសារបស់អ្នកឆ្លើយ:_______________

អ្នកបកប្រែ:☐មាន☐ គ្មាន

នាម និងគោត្តនាមអ្នកបកប្រែ: _______________ភេទ _______ឈ្មោះហៅក្រៅ _______________

ជនជាតិ _______________សញ្ជាតិ _______________ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត _______________

ស្រុកកំណើត _______________

ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន _______________

____

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: _______________ចុះថ្ងៃទី _______________

ផ្តល់នៅ _______________លិខិតឆ្លងដែនលេខ: _______________

ចុះថ្ងៃទី _______________ទូរស័ព្ទលេខ _______________

ថ្ងៃ ខែឆ្នាំ ធ្វើសម្ភាស______/_________/________	ម៉ោង ______ដល់________☐ព្រឹក ☐រសៀល ☐យប់

ទីកន្លែងសម្ភាស : ________________________________

ភូមិ____________________ ឃុំ/សង្កាត់____________________

ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ________________ រាជធានី/ខេត្ត ________________ ប្រទេស____________

ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឆ្លើយ

(អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍អាចចម្លងព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឆ្លើយពីផ្នែកទី១ នៃទម្រង់រហ័សសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស)

នាមត្រកូល :________________________ នាមខ្លួន :________________________

ឈ្មោះហៅក្រៅ (ប្រសិនមាន): ________________________

ភេទ: □ប្រុស □ស្រី

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត :__________/__________/__________

អាយុ:__________ឆ្នាំ

កំណត់សម្គាល់របស់អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍:________________________

____

____

ទីកន្លែងកំណើត: ភូមិ____________________ ឃុំ/សង្កាត់____________________

ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ________________ រាជធានី/ខេត្ត ________________ ប្រទេស____________

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ចាកចេញពីទីលំនៅចុងក្រោយ:_____/_____/_____

នៅអាយុ: __________ឆ្នាំ

ស្ថានភាពគ្រួសារ:

□លីវ □មានប្តី/ប្រពន្ធ □ពោះម៉ាយ/មេម៉ាយ

□លែងលះ □ផ្សេងៗ________________

ចំនួនអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក : ________________

សញ្ជាតិ: □ខ្មែរ □វៀតណាម □ឡាវ □ភូមា

□ផ្សេងៗ________________________

ដើមកំណើត: □ខ្មែរ □វៀតណាម □ឡាវ □ភូមា

□ផ្សេងៗ________________________

កម្រិតវប្បធម៌: ________________________________

មុខរបរបច្ចុប្បន្ន :

□នេសាទ □ចិញ្ចឹមសត្វ □កសិកម្ម □សំណង់

□បម្រើតាមផ្ទះ □សុំទាន □កាត់ដេរ □រកស៊ីផ្លូវភេទ

□គ្មានការងារធ្វើ □សិស្ស

□ផ្សេងៗ________________________

មុខរបរពីមុន:

□នេសាទ □ចិញ្ចឹមសត្វ □កសិកម្ម □សំណង់

□បម្រើតាមផ្ទះ □សុំទាន □កាត់ដេរ □រកស៊ីផ្លូវភេទ

□គ្មានការងារធ្វើ □សិស្ស

□ផ្សេងៗ________________________

អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន: ភូមិ____________________ ឃុំ/សង្កាត់____________________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ________________________ រាជធានី/ខេត្ត________________ ប្រទេស__________

អាសយដ្ឋានបណ្តោះអាសន្ន: ភូមិ____________________ ឃុំ/សង្កាត់____________________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ________________________ រាជធានី/ខេត្ត________________ ប្រទេស__________

ទូរស័ព្ទផ្ទាល់ខ្លួន :________________________

និង ទូរស័ព្ទដែលអាចទាក់ទងបាន: ________________

លេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ :________________________

និង ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ:________________

ព័ត៌មានអំពីឪពុក-ម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលរបស់អ្នកឆ្លើយ

	ឪពុក	ម្តាយ	អាណាព្យាបាល
នាមត្រកូល :	________	________	________
នាមខ្លួន :	________	________	________

ឈ្មោះហៅក្រៅ (ប្រសិនមាន) :	________	________	________
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត/ឬ អាយុ :	___/___/___ អាយុ ______ឆ្នាំ	___/___/___ អាយុ ______ឆ្នាំ	___/___/___ អាយុ ______ឆ្នាំ
ទីកន្លែងកំណើត :	ភូមិ ________ ឃុំ/សង្កាត់________ ________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ______ ________ រាជធានី/ខេត្ត________ ________ ប្រទេស________ ☐មិនដឹង	ភូមិ ________ ឃុំ/សង្កាត់________ ________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ______ ________ រាជធានី/ខេត្ត________ ________ ប្រទេស________ ☐មិនដឹង	ភូមិ ________ ឃុំ/សង្កាត់________ ________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ______ ________ រាជធានី/ខេត្ត________ ________ ប្រទេស________ ☐មិនដឹង
សញ្ជាតិ :	☐ខ្មែរ ☐វៀតណាម ☐ឡាវ ☐ភូមា ☐ផ្សេងៗ________	☐ខ្មែរ ☐វៀតណាម ☐ឡាវ ☐ភូមា ☐ផ្សេងៗ________	☐ខ្មែរ ☐វៀតណាម ☐ឡាវ ☐ភូមា ☐ផ្សេងៗ________
កម្រិតវប្បធម៌ :	________	________	________
មុខរបរបច្ចុប្បន្ន :	☐នេសាទ ☐ចិញ្ចឹមសត្វ ☐កសិកម្ម ☐សំណង់ ☐បម្រើតាមផ្ទះ ☐សុំទាន ☐កាត់ដេរ ☐រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐គ្មានការងារធ្វើ ☐ផ្សេងៗ________ ☐មិនដឹង	☐នេសាទ ☐ចិញ្ចឹមសត្វ ☐កសិកម្ម ☐សំណង់ ☐បម្រើតាមផ្ទះ ☐សុំទាន ☐កាត់ដេរ ☐រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐គ្មានការងារធ្វើ ☐ផ្សេងៗ________ ☐មិនដឹង	☐នេសាទ ☐ចិញ្ចឹមសត្វ ☐កសិកម្ម ☐សំណង់ ☐បម្រើតាមផ្ទះ ☐សុំទាន ☐កាត់ដេរ ☐រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐គ្មានការងារធ្វើ ☐ផ្សេងៗ________ ☐មិនដឹង
អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន :	ភូមិ ________ ឃុំ/សង្កាត់________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ______ រាជធានី/ខេត្ត________ ប្រទេស________ ☐មិនដឹង	ភូមិ ________ ឃុំ/សង្កាត់________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ______ រាជធានី/ខេត្ត________ ប្រទេស________ ☐មិនដឹង	ភូមិ ________ ឃុំ/សង្កាត់________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ______ រាជធានី/ខេត្ត________ ប្រទេស________ ☐មិនដឹង
លេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ឬ ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ	________ ________ ________ ________	________ ________ ________ ________	________ ________ ________ ________
ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង:	________	________	________

ព័ត៌មានអំពី:☐អ្នកជ្រើសរើស/អ្នកជួយសម្រួល/មេខ្យល់ ☐អ្នកដឹកជញ្ជូន ☐តំណាងភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ ☐អ្នកដទៃទៀត________________ ☐មិនដឹង [រំលងទៅផ្នែកទី២]

(សម្គាល់៖ ប្រសិនបើគូសលើសពីមួយ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍អាចប្រើក្រដាសបន្ថែមដើម្បីបំពេញព័ត៌មានដូចខាងក្រោម)

នាមត្រកូល : ________________	នាមខ្លួន : ________________

ឈ្មោះហៅក្រៅ (ប្រសិនមាន) : ____________________	
ភេទ :☐ប្រុស ☐ស្រី	និង/ឬ អាយុ :__________
ស្ថានភាពគ្រួសារ : ☐លីវ ☐មានប្តី/ប្រពន្ធ ☐ពោះម៉ាយ/មេម៉ាយ ☐លែងលះ ☐ផ្សេងៗ____________________	
សញ្ជាតិ :☐ខ្មែរ ☐វៀតណាម ☐ឡាវ ☐ភូមា ☐ផ្សេងៗ____________________	ដើមកំណើត :☐ខ្មែរ ☐វៀតណាម ☐ឡាវ ☐ភូមា ☐ផ្សេងៗ____________________
មុខរបរបច្ចុប្បន្ន :☐នេសាទ ☐ចិញ្ចឹមសត្វ ☐កសិកម្ម ☐សំណង់ ☐បម្រើតាមផ្ទះ ☐សុំទាន ☐កាត់ដេរ ☐រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐គ្មានការងារធ្វើ ☐ផ្សេងៗ____________________ ☐មិនដឹង	
អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន: ភូមិឃុំ/សង្កាត់____________________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ__________រាជធានី/ខេត្ត __________ប្រទេស__________	
អាសយដ្ឋានបណ្តោះអាសន្ន : ភូមិឃុំ/សង្កាត់____________________ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ__________រាជធានី/ខេត្ត __________ ប្រទេស__________	
ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង :____________________	អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ :__________ ឯកសារកំណត់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ:__________

ផ្នែកទី២ :ទីកន្លែងរស់នៅមុនពេលកេតហេតុ

ដំណាក់កាលជ្រើសរើស

២.១	តើអ្នករស់នៅកន្លែងណាមុនពេលកើត ហេតុ?	អាសយដ្ឋានៈ____________________ ☐កម្ពុជា☐វៀតណាម☐ឡាវ☐ថៃ☐មីយ៉ាន់ម៉ា(ភូមា) ☐ប្រទេសផ្សេងៗ____________________
២.២	តើអ្នកចាកចេញនៅពេលណា?	តាំងពីថ្ងៃទី__________ ខែ__________ ឆ្នាំ __________ ☐ភ្លេច
២.៣	តើមានគេជ្រើសរើស ឬនាំអ្នកដែរឬទេ?	☐មិនច្បាស់ [រំលងទៅ២.១២] ☐ទេ [រំលងទៅ២.១២] ☐បាទ/ចាស, ចូរបញ្ជាក់អំពីសកម្មភាពៈ__________ ____________________ ____________________
២.៤	តើអ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះជាអ្នកណា?	☐សមាជិកគ្រួសារ/សាច់ញាតិ☐មិត្តភក្តិ☐អ្នកជិតខាង ☐តំណាងភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ ☐ផ្សេងៗ ____________________ ☐មិនដឹង
២.៥	តើការងារប្រភេទអ្វីដែលអ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះ	☐គ្មានការសន្យា [បន្តទៅសំណួរ ២.៨]

	សន្យាជាមួយអ្នក?	□ការងារលើទូកនេសាទ□ការងារនៅកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ □ការងារកសិកម្ម (បញ្ជាក់____________)□ការងារសំណង់ □ការងារតាមផ្ទះ (បញ្ជាក់____________)□សុំទាន □ការងាររោងចក្រ (បញ្ជាក់____________)□រកស៊ីផ្លូវភេទ □ការងារនៅសណ្ឋាគារ/ផ្ទះសំណាក់ □ផ្សេងៗ__________________________________	
២.៦	តើអ្នកជ្រើសរើស ឬអ្នកនាំនោះបានសន្យាថាអ្នកនឹងទទួលបានប្រាក់ខែដែរឬទេ?	□ទេ [បន្តទៅសំណួរ២.៧] □បាទ/ចាស, សូមបំពេញសំណួរខាងក្រោម៖ ចំនួនប៉ុន្មាន? ____________ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)	□ប្រចាំថ្ងៃ□ប្រចាំសប្តាហ៍□ប្រចាំខែ □ប្រចាំឆ្នាំ□ផ្សេងៗ________
២.៧	តើអ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះបានសន្យាអ្វីខ្លះទៀតជាមួយអ្នក?	□ទេ □បាទ/ចាស, សូមបញ្ជាក់ដោយសង្ខេប : ________________ ____ ____	
២.៨	តើអ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះបាន ប្រាប់អ្នកជាមុនអំពីការកាត់ប្រាក់ឈ្នួល ឬប្រាក់កម្រៃជើងសារដែរឬទេ?	□ទេ [បន្តទៅសំណួរ ២.១០] □បាទ/ចាស ចំនួន________________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)	
២.៩	តើនឹងកាត់ទៅឱ្យអ្នកណានិងដើម្បីអ្វី?	កាត់ទៅឱ្យ៖ □អ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំ □មេខ្យល់ □តំណាងភ្នាក់ងារជ្រើសរើស □ថៅកែ □ផ្សេងៗ :________	ដើម្បី ៖ □កាត់កងនឹងថ្លៃជ្រើសរើស □កាត់កងនឹងថ្លៃដឹកជញ្ជូន □កាត់កងនឹងថ្លៃរត់ឯកសារ □ផ្សេងៗ :________
២.១០	តើអ្នកត្រូវគេតម្រូវឱ្យបង់ប្រាក់មុនដែរឬទេ?	□ទេ [បន្តទៅសំណួរ២.១២] □បាទ/ចាស, ចំនួន________________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)	
២.១១	បង់ឱ្យទៅអ្នកណានិងដើម្បីអ្វី?	បង់ទៅឱ្យ៖ □អ្នកជ្រើសរើស □មេខ្យល់ □តំណាងភ្នាក់ងារជ្រើសរើស □ផ្សេងៗ :______________	ដើម្បី ៖ □កាត់កងនឹងថ្លៃជ្រើសរើស □កាត់កងនឹងថ្លៃដឹកជញ្ជូន □កាត់កងនឹងថ្លៃរត់ឯកសារ □ផ្សេងៗ :__________

ដំណាក់កាលដឹកជញ្ជូន/ការធ្វើដំណើរ		
២.១២	តើអ្នកធ្វើដំណើរចាកចេញពីកន្លែងរស់នៅមុនពេលកើតហេតុតាមមធ្យោបាយអ្វី?	☐ម៉ូតូឌុប ☐រថយន្តតាក់ស៊ី ☐រថយន្តក្រុង ☐យានយន្តរបស់មេខ្យល់អ្នកជ្រើសរើស ឬអ្នកនាំ ☐ផ្សេងៗ ______________
២.១៣	តើអ្នកណាខ្លះរួមដំណើរជាមួយអ្នក?	☐តែម្នាក់ឯង☐គ្រួសារ ☐មិត្តភក្តិ/អ្នកជិតខាង ☐អ្នកធ្វើចំណាកស្រុកដទៃទៀត ☐មេខ្យល់/អ្នកជ្រើសរើស/អ្នកនាំ ☐មិនស្គាល់ ☐ផ្សេងៗ______________________________ សូមបញ្ជាក់ឈ្មោះ ភេទនិងសញ្ជាតិ______________ ____________________________________ (អាចប្រើក្រដាសភ្ជាប់បន្ថែមដើម្បីរៀបរាប់)
២.១៤	តើអ្នកណាជាអ្នកបង់ថ្លៃធ្វើដំណើរឱ្យអ្នក?បង់ចំនួនប៉ុន្មាន?	☐ខ្លួនឯង ☐មេខ្យល់អ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំ (ឈ្មោះ______________ សញ្ជាតិ______________) ☐ផ្សេងៗ : ______________________ បង់អស់ចំនួន : ________________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) សូមលម្អិតបន្ថែមក្នុងករណីបង់ថ្លៃធ្វើដំណើរជាដំណាក់ៗ៖ ____________________________________ ____________________________________
២.១៥	តើមេខ្យល់អ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំបានគំរាមកំហែងអ្នកក្នុងពេលធ្វើដំណើរដែរឬទេ?	☐បាទ ឬចាស, សូមបញ្ជាក់________________ ☐ទេ
២.១៦	នៅក្នុងអំឡុងពេលធ្វើដំណើរ តើអ្នកបានស្នាក់នៅកន្លែងណាខ្លះហើយការស្នាក់នៅនោះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?	ស្នាក់នៅឯ: ______________________________ ____________________________________ លក្ខខណ្ឌនៃការស្នាក់នៅ៖ ☐ឃុំឃាំង ☐បិទសិទ្ធិសេរីភាពធ្វើដំណើរ ☐មានសេរីភាពពេញបរិបូរក្នុងការធ្វើដំណើរ ☐មានម្ហូបអាហារគ្រប់គ្រាន់និងលក្ខខណ្ឌស្នាក់នៅសមរម្យ ☐ផ្សេងៗ : ______________________
ដំណាក់កាលឆ្លងកាត់ព្រំដែន		
២.១៧	តើអ្នកបានឆ្លងកាត់ព្រំដែនទៅកាន់ប្រទេសផ្សេងដែរឬទេ?	☐ទេ [រំលងទៅផ្នែកទី ៣] ☐បាទ/ចាស
២.១៨	តើអ្នកឆ្លងកាត់ព្រំដែននៅត្រង់តំបន់ណា?នៅពេលណា?	☐ប៉ោយប៉ែត ☐ចាំយាម☐បាវិត ☐ផ្សេងៗ : ______________________ នៅថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ:____/_____/____ម៉ោង______☐ព្រឹក☐ល្ងាច☐យប់ ☐មិនដឹង ឬ មិនចាំ

២.១៩	តើអ្នកមានឯកសារសម្រាប់ឆ្លងដែនដែរឬទេ?	□មាន តើជាឯកសារអ្វី? □លិខិតឆ្លងដែន□លិខិតបើកផ្លូវ(Laissez-Passer) □ប័ណ្ណព្រំដែន (Border Pass) □ផ្សេងៗ ________________ □ទេ □មិនដឹង
២.២០	តើអ្នកណាជួយអ្នកឱ្យឆ្លងកាត់ព្រំដែន?	□គ្មានទេ [រំលងទៅសំណួរ២.២២] □មាន៖ នរណាគេ? □មេខ្យល់/អ្នកជ្រើសរើស/អ្នកនាំ □ផ្សេងៗ : ________________________________ (សូមសួរសំណួរលម្អិតក្នុងទំព័រស្តីពី«ព័ត៌មានអំពីអ្នកជ្រើសរើស/អ្នកជួយសម្រួល/មេខ្យល់/អ្នកដឹកជញ្ជូន និង សូមប្រើក្រដាសភ្ជាប់បន្ថែមក្នុងករណីចាំបាច់)
២.២១	តើអ្នកមានទំនាក់ទំនងជាមួយជនដែលជួយអ្នកឱ្យឆ្លងកាត់ព្រំដែនបានយ៉ាងដូចម្តេច?	□ទៅទាក់ទងនិងស្នើជននោះឱ្យជួយសម្រួលការឆ្លងកាត់ព្រំដែន □ជននោះអាចដឹងពីគោលបំណងរបស់ខ្ញុំហើយមកទាក់ទងខ្ញុំបន្ទាប់មកជួយខ្ញុំឱ្យបានឆ្លងកាត់ព្រំដែន □ផ្សេងៗ : ________________________________
២.២២	តើអ្នកណាជាអ្នកចេញថ្លៃចំណាយឆ្លងកាត់ព្រំដែន? បង់ឱ្យអ្នកណា?ចំនួនប៉ុន្មាន?	□ខ្លួនឯង □មេខ្យល់/អ្នកជ្រើសរើស(ឈ្មោះ :________ សញ្ជាតិ:______) □ផ្សេងៗ : ________________________________ បង់ឱ្យ: ______________________ បង់ចំនួន : ________________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) □មិនដឹង

ផ្នែកទី៣: ទីកន្លែងសំចត (ក្នុង និងក្រៅប្រទេស)

□គ្មាន ប្រទេស ឬទីកន្លែងសំចត (បើគ្មាន រំលងទៅផ្នែកទី ៤)

□មានតើអ្នកបានសំចត/ឆ្លងកាត់ប្រទេស/ទីកន្លែងណាខ្លះ?

□កម្ពុជា□វៀតណាម□ឡាវ□ថៃ□មីយ៉ានម៉ា(ភូមា)□ផ្សេងៗ________________________________

អាសយដ្ឋាន: ____

លក្ខខណ្ឌស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ន

៣.១	តើអ្នកបានស្នាក់នៅប្រទេសឬកន្លែងសំចតអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន?	រយៈពេលស្នាក់នៅ :___________ ___________
៣.២	តើអ្នកស្នាក់នៅកន្លែងណា?	□ផ្ទះរបស់មេខ្យល់/អ្នកដឹកជញ្ជូន □ផ្ទះជួល/ផ្ទះសំណាក់ □ផ្សេងៗ ______________________ (ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន សូមបញ្ជាក់អំពីអាសយដ្ឋាននៃទីកន្លែងនោះ) ____

៣.៣	តើអ្នកបានចំណាយប្រាក់សម្រាប់ការសំចតនេះដែរឬទេ?	□គ្មានទេ □បាទ/ចាស, បង់ចំនួន__________ឱ្យទៅ__________
៣.៤	តើស្ថានភាពស្នាក់នៅនៅកន្លែងសំចតមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?	□ឃុំឃាំង □បិទសិទ្ធិសេរីភាពធ្វើដំណើរ □មានសេរីភាពពេញបរិបូរក្នុងការធ្វើដំណើរ □មានម្ហូបអាហារគ្រប់គ្រាន់និងលក្ខខណ្ឌស្នាក់នៅសមរម្យ □ផ្សេងៗ : ______________________
ផ្នែកទី៤: ប្រទេស ឬកន្លែងគោលដៅ (**ក្នុង និងក្រៅប្រទេស**)		
ការមកដល់កន្លែងគោលដៅ		
៤.១	តើអ្នកមកដល់គោលដៅចុងក្រោយ នៅកន្លែងណា? ពេលណា?	□កម្ពុជា □ថៃ □ម៉ាឡេស៊ី □តៃវ៉ាន់ □កូរ៉េខាងត្បូង □វៀតណាម □ឡាវ □ផ្សេងៗ__________ អាសយដ្ឋានៈ______________________________ ______________________________________ នៅថ្ងៃទី__________ ខែ__________ ឆ្នាំ __________
៤.២	តើអ្នកមានឯកសារធ្វើដំណើរ/ឯកសារធ្វើការងារ/ឯកសារអត្តសញ្ញាណផ្សេងៗដែរឬទេ?	□ទេ □បាទ/ចាស
៤.៣	តើឯកសារធ្វើដំណើរ/ឯកសារធ្វើការងារ/ឯកសារអត្តសញ្ញាណផ្សេងៗរបស់អ្នកត្រូវគេដកហូតដែរឬទេ? តើអ្នកណាជាអ្នកដកហូត?	□ទេ □បាទ/ចាស, ដកហូតដោយៈ □មេខ្យល់ □ថៅកែ □មេការ/អ្នកគ្រប់គ្រង □ផ្សេងៗ______
៤.៤	តើអ្នកធ្វើការនៅកន្លែងណា?	□ផ្ទះរស់នៅធម្មតា □ទូក : ឈ្មោះ/លេខទូកៈ__________ □រោងចក្រ : ឈ្មោះៈ ______________________ □ចំការ : ប្រភេទៈ ______________________ □ផ្សេងៗៈ ______________________ ប្រសិនបើដឹង សូមបញ្ជាក់អំពីៈ ●អាសយដ្ឋាន: ______________________ ●ថៅកែ/មេការ:លោក/លោកស្រី______________ សញ្ជាតិ :________អាយុ :______ទូរស័ព្ទ : __________ ●លេខទំនាក់ទំនងផ្សេងៗ : ____________________
ស្ថានភាពការងារ		
៤.៥	តើអ្នកទទួលបានការងារដូចពាក្យសន្យាដែរឬទេ?	□បាទ/ចាស [រំលងទៅសំណួរ ៤.៧] □ទេ □គ្មានការសន្យា

៩.៦	តើអ្នកបានធ្វើការងារអ្វី?	□ការងារលើទូកនេសាទ□ការងារនៅកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ □ការងារកសិកម្ម (បញ្ជាក់____________)□ការងារសំណង់ □ការងារតាមផ្ទះ (បញ្ជាក់____________)□សុំទាន □ការងាររោងចក្រ (បញ្ជាក់____________)□រកស៊ីផ្លូវភេទ □ការងារនៅសណ្ឋាគារ/ផ្ទះសំណាក់ □ផ្សេងៗ________________________________
៩.៧	តើអ្នកធ្វើការងារប៉ុន្មានម៉ោង?	□ព្រឹក (ចាប់ពី __________ដល់ ____________) □រសៀល (ចាប់ពី __________ដល់ ____________) □យប់(ចាប់ពី __________ ដល់ ____________) ចំនួន______________ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ និង ចំនួន__________ ថ្ងៃ ក្នុងមួយសប្តាហ៍
៩.៨	តើអ្នកមានម៉ោង/ថ្ងៃឈប់សម្រាកដែរឬទេ?	□ទេ □មាន, តើឈប់សម្រាកនៅពេលណានិងមានចំនួនប៉ុន្មានម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ? ____ ____ ____
៩.៩	តើអ្នកទទួលបានប្រាក់ខែ/ប្រាក់ឈ្នួលដែរឬទេ? បើទទួល បានប៉ុន្មាន?	□មិនបានទទួល [រំលងទៅសំណួរ ៩.១៤] □បានទទួល □ក្នុងមួយថ្ងៃទទួលបាន_________(សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) □ក្នុងមួយសប្តាហ៍ទទួលបាន _____(សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) □ក្នុងមួយខែទទួលបាន _________(សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) □ក្នុងមួយឆ្នាំទទួលបាន _________(សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) □ផ្សេងៗ _____________(សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)
៩.១០	តើអ្នកទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលដូចការសន្យាដែរឬទេ?	□គ្មានការសន្យា □ដូចការសន្យា □ខុសពីការសន្យា៖ ប្រាក់ឈ្នួលដែលបានសន្យា : ____________ ប្រាក់ឈ្នួលដែលទទួលបានពិតប្រាកដ : _________
៩.១១	តើគេបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យអ្នកយ៉ាងដូចម្តេច?	□ប្រចាំថ្ងៃ □ប្រចាសប្តាហ៍□ប្រចាំខែ□ប្រចាំឆ្នាំ□ផ្សេងៗ ______________________________________ □បើកមិនតាមកាលកំណត់
៩.១២	តើគេមានកាត់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នកដែរឬទេ?ដើម្បីអ្វី?	□ទេ [បន្តទៅ៩.១៣] □មាន,កាត់ចំនួន______________(សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ដើម្បីទូទាត់៖ □ថ្លៃសេវាធ្វើចំណាកស្រុក (ឧ. បង់ឱ្យមេខ្យល់ ថ្លៃធ្វើដំណើរ ថ្លៃរត់ឯកសារ):__________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) □ថ្លៃស្នាក់នៅ : __________ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)

		☐លោះបំណុល ☐ថ្លៃទឹក/ភ្លើង/សម្ភារប្រើប្រាស់:_____(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ថ្លៃអាហារ : __________ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ថ្លៃធានារ៉ាប់រងសុខភាព: ________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ផ្សេងៗ (សូមបញ្ជាក់) : _________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)
៩.១៣	តើអ្នកមានឯកសារបញ្ជាក់ពីការទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល និងការកាត់ប្រាក់ឈ្នួលដែរឬទេ?	☐មាន (ប្រសិនបើអាចសូមថតយករូបភាពនៃឯកសារទាំងនេះ) ☐គ្មាន ☐មិនដឹង
៩.១៤	ចូរបញ្ជាក់អំពីលក្ខខណ្ឌការងាររបស់អ្នក	☐ពលកម្មដោយបង្ខំ ☐បង្ខាំង ☐មិនអាចចេញមកក្រៅបង/ក្លោងទ្វារ (បិទសិទ្ធិសេរីភាព) ☐មិនមានសេរីភាពបន្ទាស់ទីក្រៅម៉ោងធ្វើការ ☐ជាប់នៅកណ្ដាលសមុទ្រ ☐មានសេរីភាពធ្វើដំណើរ ☐ផ្សេងៗ : ______________________
៩.១៥	តើអ្នកធ្លាប់ត្រូវថៅកែ/មេការគំរាមកំហែងឬធ្លាប់ទទួលអំពើហិង្សាដែរឬទេ?	☐គ្មាន [បន្តទៅ៩.១៦] ☐ធ្លាប់, មានប៉ុន្មានដង និងកើតឡើងយ៉ាងដូចម្ដេច? ______________________________________ ______________________________________
៩.១៦	តើអ្នកធ្លាប់ត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការងារដែលប្រឆាំងនឹងឆន្ទៈរបស់ខ្លួនដែរឬទេ?	☐គ្មាន [រំលងទៅ៩.១៨] ☐ធ្លាប់៖_________________________________ ______________________________________
៩.១៧	តើគេបង្ខំឱ្យធ្វើការងារអ្វី?	☐ពេស្យាចារ ☐ជួញដូរគ្រឿងញៀន ☐ផ្សេងៗ :_______________________________ ______________________________________ ______________________________________
៩.១៨	តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកត្រូវគេលក់?	☐មិនដឹង [រំលងទៅ៩.២០] ☐ដឹង, នរណាជាអ្នកលក់?៖ ☐ថៅកែ ☐មេការ/អ្នកគ្រប់គ្រង ☐ពលករធ្វើចំណាកស្រុក ☐ផ្សេងៗ : __________ ●ប្រសិនបើស្គាល់ សូមបញ្ជាក់អំពី៖ ឈ្មោះ :_____________ភេទ_______សញ្ជាតិ : _____ អាយុ : _____________ទូរស័ព្ទ : ____________ អាសយដ្ឋាន: ___________________________

៤.១៩	តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកត្រូវគេលក់ក្នុងតម្លៃប៉ុន្មាន?	□មិនដឹង □ដឹងថាលក់ក្នុងតម្លៃ ______________(បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)
៤.២០	បើអ្នកចង់ឈប់ពីការងារ តើគេអនុញ្ញាតដែរឬទេ?	□អនុញ្ញាត □មិនអនុញ្ញាត ព្រោះ:______________________________ បញ្ជាក់៖____
ស្ថានភាពរស់នៅ (ក្នុងករណីថៅកែផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ)		
៤.២១	តើអ្នកស្នាក់នៅតែម្នាក់ឯងឬ?	□បាទ/ចាស □ទេ, តើអ្នកស្នាក់នៅជាមួយមនុស្សប៉ុន្មាននាក់?__________
៤.២២	តើស្ថានភាពស្នាក់នៅរបស់អ្នកមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?	□បង្ខាំង □មិនអាចចេញមកក្រៅរបង/កន្លែងស្នាក់នៅ (បិទសេរីភាព) □មានសេរីភាពធ្វើដំណើរ □ផ្សេងៗ : _______________________
៤.២៣	តើថៅកែបានផ្តល់អាហារឱ្យឬទេ?	□ទេ [បន្តទៅ៤.២៤] □មាន, ផ្តល់អាហារឱ្យប៉ុន្មានដងក្នុងមួយថ្ងៃ? □១ដង□២ដង□៣ដង□ផ្សេងៗ: _________ ____ ____________________________________
ការរត់គេច ការចាប់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន និងការបញ្ជូនត្រឡប់មកវិញ		
៤.២៤	តើអ្នកគិតថាគេបោកបញ្ឆោតអ្នកទេ?	□ទេ □បាទ/ចាស ព្រោះ:___________________________ ____
៤.២៥	តើអ្នកគិតថាគេកេងប្រវ័ញ្ចអ្នកទេ?	□ទេ □បាទ/ចាស ព្រោះ:___________________________ ____
៤.២៦	តើអ្នកចាកចេញពីការងារដោយវិធីណា?	_______________________________________ ____
៤.២៧	តើអាជ្ញាធរនៃទីកន្លែងដែលអ្នកបានធ្វើការធ្លាប់ចាប់ខ្លួនអ្នកដែរឬទេ? ហេតុអ្វី?ចាប់ដោយអ្នកណា? ឃាត់ខ្លួនអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន?	□ទេ □ធ្លាប់គេចាប់ ●មូលហេតុ៖ ________________________ ●ចាប់ដោយ៖ □ប៉ូលីស អស់រយៈពេល____________ □មន្ត្រីអន្តោប្រវេសន៍ អស់រយៈពេល____________ □យោធា អស់រយៈពេល____________ □តុលាការ អស់រយៈពេល____________ □មិនស្គាល់ អស់រយៈពេល____________ □ផ្សេងៗ : ______________________

៤.២៨	តើអាជ្ញាធរនៃទីកន្លែងដែលអ្នកបានធ្វើការធ្លាប់ឃុំខ្លួនអ្នកដែរឬទេ? ហេតុអ្វី? ឃុំដោយអ្នកណា? ឃុំអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន?	☐ទេ ☐ធ្លាប់ត្រូវគេឃុំ ●មូលហេតុ៖ ________________ ● ឃុំដោយ៖ ☐ប៉ូលីស អស់រយៈពេល__________ ☐មន្ត្រីអន្តោប្រវេសន៍ អស់រយៈពេល__________ ☐យោធា អស់រយៈពេល__________ ☐តុលាការ អស់រយៈពេល__________ ☐មិនស្គាល់ អស់រយៈពេល__________ ☐ផ្សេងៗ : ________________
៤.២៩	តើអ្នកត្រូវគេបញ្ជូន/ធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍/ត្រឡប់មកវិញនៅពេលណា? ដោយមធ្យោបាយអ្វី? ដោយអ្នកណា?	●នៅថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ម៉ោង : ________________ ●ដោយ៖ ☐យន្តហោះ ☐រថយន្ត ☐ផ្សេងៗ__________ ●តាមរយៈ ៖ ☐ខ្លួនឯង/ក្រុមគ្រួសារ ☐ប៉ូលីស ☐មន្ត្រីអន្តោប្រវេសន៍ ☐មន្ត្រីសង្គមកិច្ច ☐អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (ឈ្មោះ__________) ☐មិនស្គាល់ ☐ អ្នករត់ការ មេខ្យល់ ឬឈ្មួញកណ្តាល ☐ តំណាងស្ថានទូត/អគ្គកុងស៊ុល ☐ផ្សេងៗ : __________
ផ្នែកទី៥: ការវាយតម្លៃផ្នែកចិត្តសង្គម[1]		
៥.១	តើអ្នកត្រូវបានគេរំលោភបំពាន ដែរ ឬទេ ?	☐បាទ/ចាស ☐ទេ
៥.២	នៅក្នុងអំឡុងពេលពីរសប្តាហ៍នេះ តើអ្នកមានការរំខានដូចជាមិនសូវចាប់អារម្មណ៍ ឬក៏សប្បាយចិត្តតិចតួចក្នុងការធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗដែរឬទេ?	☐បាទ/ចាស ☐ទេ
៥.៣	នៅក្នុងអំឡុងពេលពីរសប្តាហ៍នេះ តើអ្នកធ្លាប់មានការរំខានដោយសារអារម្មណ៍ស្រងូតស្រងាត់ ធ្លាក់ទឹកចិត្ត ឬក៏អស់សង្ឃឹមដែរឬទេ?	☐បាទ/ចាស ☐ទេ
៥.៤	នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក តើអ្នកធ្លាប់ឆ្លងកាត់ស្ថានភាពដែលមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងបំផុត ឬគំរាមកំហែងដោយសារហិង្សាដូចជា គ្រោះធម្មជាតិ ការបំពារបំពាន ការរំលោភផ្លូវភេទ ការបំពានផ្លូវកាយនិងផ្លូវភេទតាំងពីកុមារភាព អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ធ្លាប់រស់នៅក្នុងតំបន់សង្គ្រាម ធ្លាប់បានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវគេធ្វើបាបឬសម្លាប់ដោយផ្ទាល់ភ្នែក ធ្លាប់	☐បាទ/ចាស ☐ទេ

[1]ក្នុងករណីមានគូសចម្លើយ "បាទ/ចាស" នៅក្នុងសំណួរណាមួយក្នុងចំណោមសំណួរចិត្តសង្គមទាំងប្រាំសូមផ្តល់ព័ត៌មានទៅស្ថាប័ន ឬអង្គការពាក់ព័ន្ធដើម្បីចាត់វិធានការសមស្របជាបន្តទៀត។

	តំបន់សង្គ្រាម ធ្លាប់បានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវគេធ្វើបាបឬសម្លាប់ដោយផ្ទាល់ភ្នែក ធ្លាប់ប្រយុទ្ធក្នុងជួរកងទ័ព ឬធ្លាប់ត្រូវឃុំខ្លួននិងទទួលទារុណកម្មដោយសារហេតុផលនយោបាយដែរឬទេ?	
៥.៥	តើមានពេលខ្លះ អ្នកផឹកស្រាបៀរ ស្រា ឬភេសជ្ជៈមានជាតិស្រវឹងផ្សេងទៀតដែរឬទេ?	□បាទ/ចាស □ទេ

ផ្នែកទី៦: ជំនួយនៅពេលអនាគត (អាចប្រើក្រដាសឡាប់បន្ថែមក្នុងករណីចាំបាច់)

៦.១	តើអ្នកគិតថាជំនួយអ្វីខ្លះអាចជួយអ្នកបាន?	□ទេ □បាទ/ចាស □១. យកឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណមកវិញ □២. ការងារធ្វើ □៣. ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដើម្បីធ្វើការ □៤. ចង់បានផ្ទះ □៥. ការព្យាបាល □៦. ថវិកា □៧. ដាក់ពាក្យបណ្តឹង □៨. ជំនួយមនុស្សធម៌ □៩. ការប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកផ្លូវចិត្ត □១០.ការពិភាក្សាសម្រុះសម្រួលគ្នា □១១.សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ □១២.ការសិក្សាបន្ត □១៣.ការស្នាក់នៅ □១៤.ផ្សេងៗ : ______________________
៦.២	តើថ្ងៃក្រោយ ខ្ញុំអាចសួរព័ត៌មានបន្ថែមទៀត បានដែរឬទេ?	□ទេ ខ្ញុំមិនចង់ជួបអ្នកទៀតទេ □បាទ/ចាស ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជួបនៅ៖ □ផ្ទះ□កន្លែងផ្សេង :______________ □តាមទូរស័ព្ទ

ផ្នែកទី៧ : ឯកសារជំនួយ

របាយការណ៍ផ្លូវការរបស់មន្ត្រីនគរបាល	□ មាន	□ គ្មាន
ឯកសារអត្តសញ្ញាណ	□ មាន	□ គ្មាន
ឯកសារធ្វើដំណើរ	□ មាន	□ គ្មាន
របាយការណ៍វេជ្ជសាស្ត្រ	□ មាន	□ គ្មាន
សំណៅចតចម្លងនៃកិច្ចសន្យាការងារ ឬលិខិតជ្រើសរើស	□ មាន	□ គ្មាន
សំណេរផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឆ្លើយ	□ មាន	□ គ្មាន
របាយការណ៍ខ្សែទូរស័ព្ទពិសេស	□ មាន	□ គ្មាន
ផ្សេងៗបញ្ជាក់៖		

ផ្នែកទី៨ :ការវាយតម្លៃរបស់អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ដោយផ្អែកទៅលើធាតុផ្សំទាំងបីនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស

១. សកម្មភាព

ការប្រព្រឹត្តដោយមិនស្របច្បាប់នូវអំពើ៖

□ជ្រើសរើស ឬ ជួល ឬ ឱ្យជនណាមួយបម្រើការងារ *(មានន័យថា អូសទាញជនណាម្នាក់ឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើមួយ ឬ ជួលជនណាម្នាក់ក្នុងគោលដៅឱ្យធ្វើការងារ...)*

□ដឹកជញ្ជូន

□ផ្ទេរ

□ផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន

□ទទួល

□នាំយកអនីតិជនចេញពីការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់

□ធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ផ្លាស់ទីទៅកាន់កន្លែងដទៃទៀតដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

□ប្រគល់ឬទទួលយកការគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះ

□គ្មាន

២. មធ្យោបាយ

ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដូចជា៖

□ការគំរាមកំហែង*(ឧ. គំរាមប្តឹងបរិហារទៅអាជ្ញាធរអំពីស្ថានភាពអន្តោប្រវេសន៍ខុសច្បាប់ ហើយប្រើប្រាស់ការគំរាមនេះ ដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសទៅលើជនរងគ្រោះ...)*

□ការប្រើកម្លាំង*(ឧ. ចាប់កាន់និងរុញ/ទាញជនណាម្នាក់...)*

□ទម្រង់ផ្សេងៗនៃការបង្ខិតបង្ខំ *(ឧ. គម្រោង ផែនការ ឬឥរិយាបថធ្វើឡើងដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះជឿជាក់ថាការខកខាន មិនបានធ្វើការអ្វីមួយនឹងត្រូវទទួលរងការខូចខាត ឬរបួសធ្ងន់ធ្ងរ...)*

□ការចាប់ពង្រត់*(មានន័យថា នាំនរណាម្នាក់ចេញទៅដោយប្រើកម្លាំងឬការលួងលោមប្រកបដោយល្បិចកល...)*

□ការឆបោក *(ឧ. ប្រើប្រាស់ឈ្មោះក្លែង, បង្ហាញឋានៈក្លែង, ប្រើល្បិចកលទុច្ចរិត...)*

□ការបោកបញ្ឆោត *(ស្ថានភាពដែលជនល្មើសប្រើសំដីធ្វើសកម្មភាពកុហក ឬ មិនបានប្រាប់មិនធ្វើអ្វីមួយ ឬបានប្រាប់ព័ត៌មានមិនពិតដើម្បីធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះប្រព្រឹត្តអ្វីមួយ)*

□ការរំលោភអំណាច *(ឧ. ឆ្លៀតយកប្រយោជន៍ពីតួនាទីផ្លូវការដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើល្មើស; ទង្វើរបស់មន្ត្រីសាធារណៈដែល មិនបានធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីបញ្ឈប់ការដកហូតសេរីភាពរបស់ជនរងគ្រោះ...)*

□ការរំលោភលើភាពងាយរងគ្រោះ *(កេងប្រវ័ញ្ចជនណាម្នាក់ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ ដោយឱ្យជននោះ ប្រព្រឹត្តអ្វីមួយ)*

□ការផ្តល់ឬទទួលកម្រៃឬអត្ថប្រយោជន៍ដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីសំណាក់បុគ្គលម្នាក់ដែលមាន អំណាចគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះ

□ការលួងលោម *(ជនល្មើសទាក់ទាញចិត្តជនរងគ្រោះដោយការសន្យាមិនពិតឬដោយមិនផ្តល់ព័ត៌មានពេញលេញ ហើយ ជាលទ្ធផលធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះជឿជាក់ថានឹងធ្វើអ្វីមួយ)*

□ការបង្ខាំងខ្លួន *(ឧ. ឃុំគ្រងជនរងគ្រោះ ដោយមិនឱ្យចាកចេញពីកន្លែងណាមួយ...)*

□គ្មាន

៣. <u>គោលបំណង (កេងប្រវ័ញ្ច)</u>

ដើម្បី៖

□កេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ *(ឧ. គៀបសង្កត់បុគ្គលណាម្នាក់ឱ្យធ្វើជនពេស្យា, ថតរូប/សម្ភារអាសអាភាស, ពាណិជ្ជកម្មផ្លូវភេទ...)*

□ពលកម្មឬសេវាដោយបង្ខំ ទាសភាព និងសេវភាព ឬអំពើធ្វើអាជីវកម្មលើកម្លាំងពលកម្ម*(ការងារ ឬ សេវា ដែលតម្រូវឱ្យជនណាម្នាក់ធ្វើក្រោមការគំរាមកំហែងថានឹងមានទណ្ឌកម្ម ហើយជននេះមិនបាន ប្រគល់ខ្លួន/ធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្តឡើយ ឬ ការចាត់ទុកជនរងគ្រោះជាវត្ថុ)*

□ដកឬកាត់យកសរីរាង្គ

□ស្វែងរកប្រយោជន៍

□រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈ

□សុំកូន

□ការបញ្ចាំខ្លួនដោះបំណុល

□ពលកម្មកុមារ

□សម្រាប់នាំឆ្លងដែន

□ដោះដូរទៅនឹងរបស់មានតម្លៃអ្វីមួយ

□ជួយដល់ជនល្មើស

□កេងប្រវ័ញ្ច

□គ្មាន

ផ្នែកទី៩ : សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

៩.១. តើបុគ្គលនោះជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស?(□ មែន□មិនមែនទេ)

បើមែន សូមបញ្ជាក់មូលហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណុច ៩.១ ៖

១.សកម្មភាព:____

២.មធ្យោបាយ :____

៣.គោលបំណង:____

៩.២. តើបុគ្គលនោះជាកុមាររងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរឬ? (□ មែន □មិនមែនទេ)

បើមែន សូមបញ្ជាក់មូលហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណុច ៩.២ ៖

១.សកម្មភាព :____

២.មធ្យោបាយ : (មិនចាំបាច់/មិនពាក់ព័ន្ធ)

៣.គោលបំណង:____(កុមារ គឺជាជនដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ហើយអាយុចាប់គិតតាំងពីអំឡុងពេលបទល្មើសកើតឡើង។)

សម្ភាសដោយ:___________________*(ហត្ថលេខានិងឈ្មោះ)*

តួនាទី :__________________________________

ស្ថាប័ន:__________________________________

ស្នាមម្រាមដៃអ្នកឆ្លើយ

ស្នាមម្រាមដៃ និងឈ្មោះអ្នកបកប្រែ

ឧបសម្ព័ន្ធ៤

ទម្រង់ស្នើសុំការយល់ព្រមដើម្បីសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំឈ្មោះ ....តួនាទី ....ជាអ្នកធ្វើការនៅ ....។

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំស្នើសុំពេលវេលារបស់អ្នកប្រហែល.................... ដើម្បីសួរសំណួរមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ថាតើអ្នកអាចជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដែរឬទេ។ គ្មានចម្លើយណាមួយត្រូវចាត់ទុកថាត្រូវ ឬខុសឡើយ។

ប្រសិនបើការរៀបរាប់របស់អ្នកអាចឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណវិនិច្ឆ័យជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំអាចនឹងផ្តល់ព័ត៌មានផ្សេងៗទាក់ទងនឹងការផ្តល់សេវានានាក្នុងការគាំទ្រជនរងគ្រោះ។

ព័ត៌មានដែលទទួលបានពីការសម្ភាសនេះមិនត្រូវចែកចាយជាមួយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងត្រូវរក្សាជាការសម្ងាត់ ហើយនឹងត្រូវចែករំលែកតែក្នុងចំណោមអ្នកដែលធ្វើការងារក្នុងការិយាល័យនៃស្ថាប័នរដ្ឋ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធតាមករណីដែលតម្រូវចាំបាច់បំផុតក្នុងការផ្តល់សេវាប៉ុណ្ណោះ។

អ្នកមានសិទ្ធិសួរសំណួរផ្សេងៗក្នុងករណីមានចម្ងល់ ឬអាចលើកឡើងពីការព្រួយបារម្ភណាមួយទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព ពេលវេលា និងទីកន្លែងសម្ភាសន៍ជាដើម។ អ្នកមានសិទ្ធិមិនឆ្លើយមិនឱ្យគេថតរូបឬសំឡេង ឬមិនឱ្យប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទទួលបានពីការសម្ភាសយកទៅចែករំលែកជាមួយអ្នកដទៃ។ អ្នកអាចពិគ្រោះយោបល់ ឬនិយាយជាមួយមនុស្សដែលអ្នកទុកចិត្តបានមុននឹងចាប់ផ្តើមការសម្ភាស។

តើអ្នកមានសំណួរអ្វីទាក់ទងនឹងការសម្ភាសនេះដែរឬទេ?

□បាទ/ចាស□ទេ

តើអ្នកយល់ព្រមឱ្យខ្ញុំសម្ភាសពេលនេះបានដែរឬទេ?

□បាទ/ចាស □ទេ(បើយកចម្លើយ ទេ ត្រូវបញ្ឈប់ការសម្ភាស)

ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះត្រូវបានយល់ព្រមដោយ:

ឪពុកម្តាយឬអ្នកអាណាព្យាបាល ឬមន្ត្រីស.អ.យ ថ្ងៃទី________ខែ________ឆ្នាំ___________

*(ស្នាមម្រាមដៃ)*________________________ *(ស្នាមម្រាមដៃ)*________________________

ឈ្មោះ:________________________ ឈ្មោះ:*(អ្នកឆ្លើយ)*________________________

ឧបសម្ព័ន្ធ៥

(ទម្រង់ទី ៦-ក ស្តីពី «ទម្រង់បញ្ជូនទៅរកសេវា» នៃឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយសារាចរណែនាំ លេខ ០០៩ ស.អ.យ. ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា)

ទម្រង់បញ្ជូន

ជូនចំពោះ : លោក/លោកស្រី........................តួនាទី...................... ស្ថាប័ន/អង្គការ : ....

ពី : លោក/លោកស្រី.....................................តួនាទី ....ស្ថាប័ន/អង្គការ.................................

១. សេវាដែលស្នើសុំឬគោលបំណងនៃការបញ្ជូន

....

....

២. ព័ត៌មានអំពីជនរងគ្រោះ

ឈ្មោះ : ....ភេទ : .... អាយុ .... អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន : ....

ស្ថានភាព/បញ្ហាដែលជនរងគ្រោះកំពុងប្រឈមនាពេលបច្ចុប្បន្ន : ....

....

....

៣. ការសង្កេត និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់បុគ្គលិកសង្គមកិច្ច

....

....

៤. ការឆ្លើយតប និងការសម្រេចចិត្តរបស់ស្ថាប័នទទួល

....

....

....

សូមអរគុណលោក-លោកស្រី សម្រាប់ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការជួយ។

ឈ្មោះ និងតួនាទីរបស់តំណាងស្ថាប័នទទួល:
....

ហត្ថលេខា និងត្រា: ....

កាលបរិច្ឆេទ : ..../............./............

ឈ្មោះ និងតួនាទីរបស់បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចដែលធ្វើការបញ្ជូន :
....

ហត្ថលេខា និងត្រា: ....

កាលបរិច្ឆេទធ្វើការបញ្ជូន : ..../............./............